

**SAMO OZDRAVLJEN
ŽELIM BITI**

»Saj si že.« – Jezus

Dan Bean

SAMO OZDRAVLJEN ŽELIM BITI

»Saj si že.«
– Jezus

Dan Bean

Vsebina:

Predgovor	5
Samo ozdravljen želim biti	7
Vir življenja	9
Ovire pri prejemanju ozdravljenja	12
Ovira št. 1	14
Ovira št. 2	17
Ovira št. 3	19
Ovira št. 4	22
Ovira št. 5	25
Ovira št. 6	28
Ovira št. 7	31
Ovira št. 8	34
Ovira št. 9	37
Razodetje je ključ	39
Vera ne gleda na naravno	41
Glej na Jezusa	43
Kako prejemem ozdravljenje?	44
Si že ozdravljen	47
Danes lahko prejmeš ozdravljenje	48
Deluj v skladu z Božjo besedo, ki ti je bila dana	50

Imej poslušno srce	52
Odpravi osnovni vzrok	55
Načini, kako prejeti ozdravljenje	58
Duhovni darovi	58
Polaganje rok	58
Maziljenje z oljem	60
Lahko ozdravljate bolne	61
Jezus nam je dal oblast	63
Ostati ozdravljen	67
Kako moliti	69

Predgovor

Zadnjič sem šel k zdravniku avgusta 1997. V času tega pisanja je bilo to pred več kot šestindvajsetimi leti. Ne, nimam nadčloveških genov in ne držim se stroge diete; preprosto imam razodetje Božje ljubezni. Jezus me je ozdravil pred 2000 leti in naučil sem se uživati v daru, ki mi ga je dal.

Velikokrat sem čutil simptome bolečine in bolezni, vendar sem jih z Božjo milostjo zavrnil. Verjamem, da je Bogu všeč, ko uživamo v zdravju. Umrli je, da lahko živimo kot Njegovi otroci in imamo življenje v obilju, in želim, da tudi vi uživate Božjo kakovost življenja.

Načela v tej knjigi so mi dala svobodo, da imam in uživam zdravje, in želim, da imate to tudi vi. Molim, da od Svetega Duha prejmete razodetje božanskega ozdravljenja, ko boste uporabljali vsebino te knjige.

Samo ozdravljen želim biti

Petindvajset let sem gradil in prenavljal hiše. Nekega dne sem med delom začutil hudo slabost v želodcu. Bil sem šibek in nisem se mogel osredotočiti. Usedel sem se na svojo hladilno torbo za kosilo in sklonil glavo proti tlom. Z zaprtimi očmi sem se spraševal, ali bom preživel preostanek dneva, ko se mi je v mislih odvrtel prizor.

Videl sem se, kako sedim na robu tlakovane ulice v starodavnem Jeruzalemu, kjer je množica ljudi tekla po prašni poti. Jezus je prišel na stran ceste, kjer sem sedel, in me vprašal, kaj želim. Dvignil sem glavo in mu rekel: »Samo ozdravljen želim biti.« Podal mi je roko in rekel: »Saj si že.« Po tej izkušnji sem se v želodcu počutil veliko bolje in sem dan zaključil.

To je bila le ena od mnogih izkušenj, ki sem jih imel v zvezi z ozdravljenjem. Vem, da je Jezus že zagotovil ozdravljenje za vsakogar izmed nas. Ne samo, da je vzel naše mesto na križu za vse naše grehe, bil je tudi bičan za vse naše bolezni in bolečine. Vsaka bolezen in bolečina že ima zdravilo – to je Jezus.

Cilj te knjige je, da vam končno pomaga prejeti ozdravljenje. Ne glede na to, ali potrebujete ozdravljenje ali želite pomagati nekomu drugemu, da ga prejme, upam, da vam bo ta knjiga pomagala doseči ta cilj. Ozdravljenje ni zapleteno ali težko. Bog želi, da ste zdravi. Ozdravljenje je Njegova zamisel. Poslal je Jezusa, da zavzame vaše mesto, da boste lahko zdravi. Kako vem, da je Božja volja, da ste ozdravljeni? Ker vem, da vas ljubi.

Mnogi ljudje podcenjujejo ali ne razumejo Božje ljubezni. To je gonilna sila. Vse, kar je Bog naredil za nas, izvira iz ljubezni. Ljubezen je več kot opis našega odnosa; Njegova ljubezen je stalen tok moči proti

nam. Pismo Efežanom 1,19 pravi: »... kakšna je čezmerna veličina njegove zmožnosti do nas, ki verujemo po dejavnosti njegove silne moči ...«

Njegova ljubezen je neskončen tok moči, ki nenehno išče načine, kako nas blagosloviti, zaščititi in poskrbeti za nas. Čaka, da jo sprejmemo.

Očetova ljubezen je kot elektrarna. Električna se proizvaja in pošilja uporabniku, še preden se pojavi potreba. Vse, kar morate storiti, je, da se priključite na vtičnico in dostopate do razpoložljive elektrike. Priklop ne sproži proizvodnje elektrike. Ta je že tam in čaka, da jo uporabimo. Božja ljubezen do nas je veliko večja kot katerakoli sodobna elektrarna. Bog je dejavno vpleten v vsa področja našega življenja. Predvideval je in omogočil elektriko, še preden smo sploh vedeli, da jo potrebujemo. Kristus je ozdravljenje zagotovil že pred mnogimi leti. Ne čakamo, da bi se proizvedlo; Bog čaka, da se nanj priključimo. Božja neverjetna ljubezen je vnaprej videla naše potrebe in omogočila, da je ozdravljenje na voljo za nas zdaj.

Vir življenja

Ljubezen, ki je Bog sam, je želela zagotoviti, da bi lahko živeli dolga in zdrava življenja. Bolezen izvira od Satana in je prišla k človeštvu, ko sta Adam in Eva grešila. Jezus je prišel uničiti sovražnikova dela in nam dati svojo kakovost življenja.

»Tat prihaja samo zato, da krade, kolje in uničuje. Jaz sem prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v obilju.«

Janez 10,10

Jezus je prišel, da bi nam dal življenje! Grška beseda za »življenje« je »zoe«. Definirana je kot »Božja kakovost in količina življenja«. Pomeni živeti tako, kot živi Bog, z njegovim obiljem in njegovo bujnostjo. To je veselje, zdravje in energija za vsak dan tvojega življenja! V skladu z Pismom Rimljanom 8,11 je to življenje v tebi.

»In če prebiva v vas Duh njega, ki je obudil od mrtvih Jezusa, bo on, ki je obudil Kristusa od mrtvih, po svojem Duhu, ki prebiva v vas, priklical v življenje tudi vaša umrljiva telesa.«

Rimljanom 8,11

Vsaka veja na drevesu ima življenje, ker je povezana z virom življenja, to je z drevesom. Mi imamo življenje v sebi, ker imamo v sebi Svetega Duha. Ni nam treba iskati življenja, ker ga že imamo. Ker Sveti Duh, ki je življenje, prebiva v nas, imamo njegovo življenje delujoče v nas. Njegovo življenje povzroča, da imajo naša umrljiva telesa enako kakovost in količino življenja, kot jo ima On. Da, lahko živimo brez bolezni in

težav, ker imamo v sebi vir življenja. Žal pa mnoge veje, ki so povezane s Kristusom, tega življenja ne prejemajo, ker jih blokira vse vrste napačnega razmišljanja. Niti sam niti hudič ne moreta ustaviti Božje ljubezni namenjene tebi, vendar pa jo lahko ovira pomanjkanje znanja.

»Moje ljudstvo propada, ker nima spoznanja.«

Ozej 4,6

Ljudje ne uživajo življenja, ker ne vedo, da ga lahko. Leta napačnega učenja so jih zadrževala pred prejetjem Božje ljubezni. Religija pogosto povzroči dvom v Božjo voljnost in sposobnost; ti dvomi pa nato blokirajo pretok Božje moči. V svojem ponosu skušajo prejeti ozdravljenje po svojih lastnih poteh. Njihovi napori jih sčasoma pripeljejo do nevere in rečejo, da nikoli ni bilo pretoka nobene moči. To, da morda niste izkusili Božje zdravilne moči, še ne pomeni, da Bog ne želi, da bi bili ozdravljeni.

Točno lahko veste, kaj je Božja volja, če pogledate, kaj je Jezus počel v svoji službi.

»Jezus jim je tedaj odvrnil in jim govoril: »Resnično, resnično, povem vam: Sin ne more delati ničesar sam od sebe, ampak le to, kar vidi, da dela Oče; kar namreč dela on, dela enako tudi Sin.«

Janez 5,19

Jezus je popolna slika Božje volje, še posebej kar zadeva ozdravljenje. Vse, kar je delal, je kazalo Božjo voljo za nas. Jezus je vedno izpolnjeval Očetovo voljo. Nikoli ni bil neposlušen, prenačljiven ali neprimerno. Če je Jezus kaj naredil, vemo, da je to želel Oče.

V Evangelijih vidimo, kako Jezus izpolnjuje Očetovo voljo s tem, da ozdravlja bolne. Mnogi so slišali, da Jezus ozdravlja ljudi in so šli k Njemu, da bi bili ozdravljeni. Vsak, ki je prišel, je bil ozdravljen. Nekateri niso verjeli, da je Jezusa poslal Bog, in so to imenovali hudičevo delo. Toda tisti, ki so verjeli, so bili ozdravljeni. Ozdravljenje je res preprosto. Če verjameš, da Jezus lahko in bo ozdravil, boš prejel ozdravljenje.

Ovire pri prejemanju ozdravljenja

Religija je izumila tisoče načinov, kako dvomiti, da vas bo Bog ozdravil. Naj navedem nekaj primerov:

Bog tega ne dela več.

Ni Božja volja, da te ozdravi.

Bog te mora nekaj naučiti.

Moje trpljenje bo prineslo slavo Bogu.

Imaš generacijsko prekletstvo.

V svojem življenju imaš greh.

Sam si si kriv.

Nisi storil dovolj, da bi bil ozdravljen.

Preprosto nimaš dovolj vere.

Vse to ovira ljudi pri prejemu ozdravljenja; vendar pa vera temelji na prepričanju, da je Božja volja, da te ozdravi. Če dvomite v Boga, se sami diskvalificirate iz Njegovih obljub. Ne morete imeti vere, da bi bili ozdravljeni, če dvomite, da vas želi ozdraviti. Tak način razmišljanja odvrča vašo pozornost od dovršenega Jezusovega dela in jo usmerja nase. Hudič nas želi zadržati, da se ne bi priključili na Božjo moč in prejeli tistega, kar je že na voljo. Namesto ustvarjanja dvo-

mov moramo odstraniti vse ovire in potrditi, da je Božja želja, da ste zdravi. Vedno je bila Božja volja, da ste ozdravljeni. On se nikoli ni spremenil in Njegova moč je vedno usmerjena k nam.

Torej, lotimo se nekaterih dvomov, ki ljudi zadržujejo pri prejemanju ozdravljenja.

Ovira št. 1

Nekateri pravijo:

»Bog tega ne dela več.«

O čem pravzaprav govorijo, ko to rečejo? Ali s tem mislijo na čudeže? Ozdravljenja? Odgovor na molitve? Ali mislijo, da je imel Bog eno voljo za Staro zavezo in drugo za Novo zavezo? Je Bog shizofrenik? Se je med potjo spremenil? Ne! Bog se nikoli ni spremenil. Če je bila Božja volja ozdravljati v Stari zavezi, je tudi v Novi zavezi Božja volja enaka.

»Da, jaz, Gospod, se ne spreminjam ...«

Malahija 3,6

»Jezus Kristus je isti, včeraj in danes in na veke.«

Hebrejcem 13,8

Bog ni uporabljal čudežev za gradnjo cerkve in nato prenehal z njimi, ko je bila cerkev ustanovljena. Še vedno dela čudeže, ozdravlja ljudi in odgovarja na molitve. Razlog, zakaj nekateri verjamejo, da se je to ustavilo, je, ker tega ne doživljajo. Religija jih je prisilila, da so se prenehali osredotočati na svoj odnos z Jezusom in usmerili svojo pozornost na doktrino in metode. Izgubili so občestvo z Bogom in začeli slediti človeškim tradicijam. Ti običaji so razveljavili Božjo besedo in ti ljudje so prenehali videvati čudeže.

»Odgovoril jim je: »Izaija je dobro prerokoval o vas hinavcih, kakor je pisano: To ljudstvo me časti z ustnicami, a njihovo srce je daleč od mene. Toda zaman mi izkazujejo čast, ker kot nauke učijo človeške zapovedi. Božjo zapoved opuščate in se držite človeškega

izročila. « In govoril jim je: »Lepo zametavate Božjo zapoved, da se držite svojega izročila!«

Marko 7,6–9

»S svojim izročilom, ki ga izročate, razveljavljate Božjo besedo. In še veliko podobnega delate.«

Marko 7,13

Jezus je naredil veliko več čudežev, kot bi jih lahko tedaj zapisali v knjige (Janez 21,25); a ni edini, ki lahko dela čudeže. Svojim učencem je povedal, da ko bo odšel, se bo Njegovo delo nadaljevalo preko njih.

»Resnično, resnično, povem vam: Kdor veruje vame, bo dela, ki jih jaz opravljam, tudi sam opravljal, in še večja kot ta bo opravljal, ker grem jaz k Očetu. Kar koli boste prosili v mojem imenu, bom storil, da bo Oče poveljčan v Sinu. Če me boste kaj prosili v mojem imenu, bom jaz to storil.«

Janez 14,12–14

On se ni spremenil, spremenil se je človek. Bog še danes ozdravlja preko verujočih. Če se boš v srcu povezal z Bogom, ti bo razodel samega sebe in pokazal, koliko zelo te ima rad. Bog je ljubezen. Vedno je bil ljubezen. In njegova ljubezen je bila vedno usmerjena k nam.

»Ljubi, ljubimo se med seboj, ker je ljubezen od Boga in ker je vsak, ki ljubi, iz Boga rojen in Boga pozna. Kdor ne ljubi, Boga ni spoznal, kajti Bog je ljubezen. Božja ljubezen do nas pa se je razodela v tem, da je Bog poslal v svet svojega edinorojenega Sina, da bi živeli

po njem. Ljubezen je v tem – ne v tem, da bi bili mi vzljubili Boga. On nas je vzljubil in poslal svojega Sina v spravno daritev za naše grehe.«

1 Janez 4,7–10

Ovira št. 2

Nekateri pravijo:

»Ni Božja volja, da bi te ozdravil.«

Najboljši način za določitev, kaj je Božja volja, je, da pogledamo Jezusa. Rekel je, da je delal samo voljo Očeta.

»... kajti nisem prišel iz nebes, da bi uresničil svojo voljo, ampak voljo tistega, ki me je poslal.«

Janez 6,38

Če želiš vedeti, kakšna je Očetova volja, poglej, kaj je delal Jezus. V 8. poglavju evangelija po Mateju je Jezus očistil gobavca, ozdravil stotnikovega služabnika, odpravil vročico pri Petrovi tašči, izgnal številne demone in ozdravil vse bolne. V 17. vrstici Matej piše, da je Jezus vse to storil, da »se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju: On je odvzel naše slabosti in odnesel naše bolezni.«

Jezus je ozdravil vse te ljudi, da bi dokazal, da je ozdravljenje Božja volja. Tudi Janez je pisal o tem, kako Jezus dela Očetovo voljo.

»Jezus jim je tedaj odvrnil in jim govoril: »Resnično, resnično, povem vam: Sin ne more delati ničesar sam od sebe, ampak le to, kar vidi, da dela Oče; kar namreč dela on, dela enako tudi Sin.«

»Jaz sam od sebe ne morem ničesar storiti: kakor slišim, sodim, in moja sodba je pravična, ker ne iščem svoje volje, ampak voljo tistega, ki me je poslal.«

Janez 5,19; 30

Vse, kar je Jezus naredil, je bila Očetova želja. Vsakogar, ki ga je ozdravil, je Bog želel ozdraviti. Ker je Jezus ozdravil vsakogar, ki je prišel k Njemu, vemo, da je Božja volja, da ozdravlja vse. Jezusa so le enkrat vprašali, če je Njegova volja ozdraviti, in odgovoril je, da je voljan ter ozdravil človeka.

»In glej, pristopil je gobavec, se poklonil pred njim do tal in rekel: »Gospod, če hočeš, me moreš očistiti.« Jezus je iztegnil roko, se ga dotaknil in rekel: »Hočem, bodi očiščen!« In pri priči je bil očiščen gob.«

Matej 8,2–3

Ovira št. 3

Nekateri pravijo:

»Bog te mora nekaj naučiti.«

Sveti Duh je naš učitelj, ne pa bolezen.

»Tolažnik pa, Sveti Duh, ki ga bo Oče poslal v mojem imenu, on vas bo učil vsega in spomnil vsega, kar sem vam povedal.«

Janez 14,26

V življenju bomo šli skozi preizkušnje. Te nam pomagajo razvijati značaj in duhovno moč. Vsi pomislijo na Joba, ko se govori o preizkušnjah, vendar njega ni preizkušal Bog – preizkušal ga je Satan. Bog se nikoli ne poslužuje zla, da bi nas učil.

»Nihče, ki je preizkušan, naj ne govori: »Bog me skuša.« Boga namreč zlo ne more skušati in sam ne skuša nikogar.«

Jakob 1,13

Samo zato, ker preživljaš težke čase, še ne pomeni, da je to odredil Bog. Hudič cilja na pravične ljudi, da bi jih zvabil proč od zaupanja v Boga. Sveti Duh nas vodi iz preizkušenj, ne pa da bi nas spravljaval vanje. Preizkušnja Jobove vere ni bila pobuda Boga. Satan je skušal najti način, kako bi ga obrnil proti Bogu. Kar je Job doživljal, je bilo zlo, ne sveto, tako kot je bolezen zlo.

»Peklenska kuga ga je zadela, zdaj, ko je legel, ne bo več vstal.«

Psalm 41,9

»Peklenska kuga« v tej vrstici je prevedena tudi kot »stvar Beliala«. Kuga (bolezen) je zlo; je od hudiča. Bog ne uporablja hudičevega dela, da bi nas učil. Da, gremo skozi preizkušnje in stiske, vendar Bog ne uporablja hudičeve pomoči, da bi nas poučil. Zakaj je potem Job doživel, kar je doživel? Job je bil pravičen človek, a ga je bilo strah in ta strah je odprl vrata, da ga je hudič napadel.

»Strah, ki sem se ga bal, je prišel nadme, kar mi je zbuvalo grozo, me je zadelo.«

Job 3,25

Odgovor na strah je spoznanje, da te ima Bog neizmerno rad.

»Mi smo spoznali ljubezen, ki jo ima Bog do nas, in verujemo vanjo. Bog je ljubezen, in tisti, ki ostaja v ljubezni, ostaja v Bogu in Bog ostaja v njem. Ljubezen med nami je postala popolna v tem tako, da imamo zaupnost na dan sodbe, kajti kakor biva On, tako bivamo tudi mi na tem svetu. V ljubezni ni strahu, temveč popolna ljubezen prežene strah. Strah je namreč povezan s kaznijo, in kdor se boji, ni dosegel popolnosti v ljubezni. Mi ljubimo, ker nas je On prvi vzljubil.«

1 Janez 4,16–19

Poznavanje ljubezni, ki jo ima Bog do tebe, izžene vsak strah in ti daje pogum, da se soočiš z vsem, kar ti hudič vrže pod noge.

Na različne načine bo preizkušal tvojo vero. Izpodbijal bo Božjo besedo z vprašanjem: »Je Bog res to mislil?« Dvomil bo v Božji značaj: »Bo izpolnil svoje obljube, ki ti jih je dal?« Usmeril te bo na naravno: »Očitno nisi ozdravljen, še vedno te boli.« Nato te bo prepričal, da se to ne bo nikoli zgodilo: »Minilo je že več mesecev in še vedno nisi

ozdravljen.« Job ni naš zgled, kako iti skozi preizkušnjo. Jezus je pokazal, kako se soočiti s hudičem med preizkušnjo. Ko ga je hudič preizkušal v puščavi, mu je Jezus odgovarjal: »Pisano je!« (Matej 4,1–11). Božja resnica ti bo vedno prinesla zmago. Hudič je tat. On je tisti, ki poskuša ukrasti, kar ti pripada. Ti nisi bolnik, ki poskuša ozdraveti; ti si ozdravljen, hudič pa poskuša to ukrasti. Bog nas ne preizkuša z boleznijo. Hudič dela ljudi bolne in nato krivi Boga.

Ovira št. 4

Nekateri pravijo:

»Moje trpljenje bo prineslo slavo Bogu.«

GOSPOD je obstajal že pred človekom. On je »Vsemogočni.« Bil je vse-v-enem že pred časom. Naše izkušnje ga ne naredijo ne večjega ne manjšega. Ni mu treba izvajati čudežev v našem življenju, da bi dokazal, da je naš Stvarnik. Ne pridobi ničesar, ko prejmemo ozdravljenje, in ne ozdravlja le zato, da bi ga ljudje prepoznali kot Boga. Kot Oče nas ima izjemno rad in rad vidi, da ozdravimo; to je vedno Njegova želja. Ljudje morda vidijo čudež in ga hvalijo, vendar to ne pomeni, da je čakal, da jih bo ozdravil, dokler ne bi prejel slave. Pustiti ljudi bolne ni ljubezen. Bog želi, da bi vse človeštvo vedelo, da nas ima rad in želi, da bi bili takoj ozdravljeni. Ko gre za to, da Bog prejme slavo za ozdravljenja, bi lahko naslednji odlomek napačno razumeli.

»Ko je šel mimo, je zagledal človeka, ki je bil slep od rojstva. Njegovi učenci so ga vprašali: »Rabi, kdo je grešil, on ali njegovi starši, da se je rodil slep?« Jezus je odgovoril: »Ni grešil ne on ne njegovi starši, ampak da se na njem razodenejo Božja dela.«

Janez 9,1–3

Poglejte si to v Dalmatinovem prevodu Svetega pisma:

»In Jezus je šel mimo in je videl nekoga, ki je bil slep rojen. In njegovi učenci so ga vprašali in dejali: Mojster, kdo je grešil; ta ali njegovi starši, da je rojen slep? Jezus je odgovoril: Ni ta grešil ne njegovi starši, temveč da bi na njem Božja dela postala očitna.«

Janez 9,1–3

Bog ni naredil človeka bolnega, da bi ga lahko nekega dne ozdravil. To bi bil krut gospodar, ne ljubeči Oče. Jezus ga je ozdravil, ker se mu je zasmilil, ne zato, da bi pridobil slavo. Pogosto je bil »ganjen s sočutjem« do bolnih.

»Ko se je izkrcal, je zagledal veliko množico. Zasmilili so se mu in ozdravil je njihove bolnike.«

Matej 14,14»

Jezus se ju je usmilil. Dotaknil se je njunih oči in takoj sta spregledala ter šla za njim.«

Matej 20,34

»Zasmilil se mu je, iztegnil je roko, se ga dotaknil in mu rekel: »Hočem, bodi očiščen!«

Marko 1,41

Jezus ni ozdravljaj zato, da bi bil čaščen ali priznan kot Božji Sin; ozdravljaj je zaradi svoje ljubezni do ljudi. Ni mu bilo všeč, ko jih je videl bolne. Nekdo me je enkrat vprašal: »Zakaj toliko moliš za bolne?« Odgovoril sem: »Ker jih imam rad. Nočem jih videti bolnih.« Bog ne zadržuje ljudi od ozdravljenja, da bi mu drugi dali slavo, ko prejmejo ozdravljenje. On je ljubezen (1. Janezovo pismo 4,8) in ljubezen nikoli ne bi naredila nekoga bolnega, da bi kasneje dobila slavo, ko bi jih ozdravila. Kristjani trpijo zaradi Božjega kraljestva. Mnogi so bili ubiti v zgodnjih obdobjih cerkve. Sveto pismo obljublja, da bo prišlo do preganjanja (2 Timoteju 3,12), a bolezen ni del tega. Pavel je doživel brodolome, bil je tepen in kamenjan, vendar nikoli ne omenja bolezni kot nekaj, zaradi česar je trpel. Njegov »trn v mesu« je bil sel Satana, poslan, da bi oviral vse, kar je počel; to ni bila telesna bolezen (2 Korinčanom 11,23–12,10). Bog je Pavlu dal razodetje, kako delova-

ti v njegovi milosti, da bi bil zmagovit, ne pa kako trpeti. Bog ne uporablja slabosti ali bolezni, da bi dokazal našo iskrenost ali predanost Njemu; Bog vedno ozdravlja.

»..., a mi je rekel: »Dovolj ti je moja milost. Moč se dopolnjuje v slabotnosti.« Zato se bom zelo rad ponašal s svojimi slabotnostmi, da bi se v meni utaborila Kristusova moč. Vesel sem torej slabotnosti, žalitev, potreb, preganjanj in stisk za Kristusa. Kajti močan sem tedaj, ko sem slaboten.«

2 Korinčanom 12,9–10

Beseda »slabost« se lahko uporablja za opis telesne bolezni; pomeni biti nemočen in šibek. Prav tako se uporablja kot prevod za duhovno nesposobnost. Pavel tukaj uporablja »slabost«, da opiše svoje pomanjkanje moči, ko ga napade »sel Satana«. Pavel je prosil Boga za pomoč, da bi bil zmagovit v duhovnem boju, ne pa v telesni bolezni. Odgovor na njegovo molitev je prišel, ko je dobil razodetje Božje moči in sposobnosti v sebi, da premaga vsak napad sovražnika. Spoznal je, da avtoriteta in moč prihajata od Svetega Duha, ki prebiva v njem, ne iz njegove naravne sposobnosti. To razodetje mu je dalo zaupanje, da se »hvali« z Božjo močjo in ne s svojo. Nekateri se znajdejo v obupu za čudež in obljubijo Bogu, da bodo naredili nekaj, kar bo Njega poveljalo, če jih ozdravi. Morda rečejo: »Bog, če me ozdraviš, ti bom služil do konca svojega življenja.« Bog ne potrebuje razloga, da te ozdravi. Jezus je že šel na križ in ti dal ozdravljenje. Tvoja obljuba ni razlog, zakaj te bo ozdravil. Če misliš, da Bog čaka, da nekaj narediš, preden te ozdravi, te bo to odvracalo od prejema ozdravljenja. On ne zadržuje ozdravljenja; čaka, da sprejmeš to, kar je že storil.

Ovira št. 5

Nekateri pravijo:

»Imaš generacijsko prekletstvo.«

V 5. Mojzesovi knjigi 28 je zapisano, da če ubogaš Božje zakone, boš blagoslovljen; če pa jih ne ubogaš, boš preklet. Knjiga opisuje vsa prekletstva, ki te bodo doletela. Omenjene so tudi vse vrste bolezni in tegob. V 61. vrstici pravi:

»Tudi vsakovrstne bolezni in nadloge, ki niso zapisane v knjigi te postave, bo Gospod poslal nadte, dokler te ne pokončajo.«

Zelo jasno je, da moraš pod Zakonom izpolnjevati zapovedi, da bi bil ozdravljen.

Bog je sklenil zavezo z Mojzesom; to je bil Zakon. Božje zapovedi so zagotavljale, da boš blagoslovljen, če jih boš izpolnjeval, vendar se nihče ni bil sposoben držati Zakona. Bog je vedel, da se bo to zgodilo, zato je bilo že pred stvarjenjem Adama določeno, da bo Jezus žrtvovan namesto nas (Razodetje 13,8); On bo izpolnil našo odgovornost do zaveze. Zaveza zahteva, da se izvaja, dokler eden od partnerjev ne umre. S tem, ko je prevzel naše mesto, je Jezus končal zahtevo po izpolnjevanju Zakona, da bi prejeli Božji blagoslov. Umrl je, da bi lahko prejeli ozdravljenje, zunaj Zakona.

»Tako pa jih graja in pravi: Glej, pridejo dnevi, govori Gospod, ko bom z Izraelovo hišo in z Judovo hišo sklenil novo zavezo; ne take, kakor je bila zaveza, ki sem jo sklenil z njihovimi očeti tistega dne, ko sem jih prijel za roko, da bi jih izpeljal iz egiptovske dežele. Ker sami niso ostali v moji zavezi, tudi jaz nisem skrbel zanje,

govori Gospod. To je namreč zaveza, ki jo bom sklenil z Izraelovo hišo po tistih dneh, govori Gospod: Svoje postave bom dal v njihov razum, v njihova srca jih bom zapisal. Jaz bom njihov Bog in oni bodo moje ljudstvo. Ne bodo učili vsak svojega rojaka, vsak svojega brata in rekli: »Spoznaj Gospoda!« ker me bodo poznali vsi, od najmlajšega do najstarejšega med njimi. Zakaj milosten bom do njihovih krivic in njihovih grehov se ne bom več spominjal. S tem da govori o novi zavezi, je prejšnjo razglasil za staro. Kar pa zastari in se postara, se bliža izginotju.»

Hebrejcem 8,8–13

Nismo več pod zavezo Zakona. Jezus je izpolnil vse zahteve. Vsi naši pretekli, sedanji in prihodnji grehi so pokriti s krvjo Jezusa (Pismo Kološanom 2,13–14). To ne pomeni, da želimo grešiti; pomeni namreč to, da nam ni več treba dokazovati, da smo vredni Božje ljubezni. Vsa prekletstva, ki so izhajala iz neposlušnosti, so zdaj odpravljena in lahko uživamo v Božjih obljubah, vključno z ozdravljenjem.

»Kristus pa nas je odkupil od prekletstva postave tako, da je za nas postal prekletstvo. Pisano je namreč: Preklet je vsak, kdor visi na lesu. To se je zgodilo zato, da bi Abrahamov blagoslov prešel v Kristusu Jezusu k poganom in da bi mi po veri prejeli obljubo Duha.«

Galačanom 3,13–14

Odkupljeni smo bili od vseh prekletstev, omenjenih v 5. Mojzesovi knjigi 28. Če vidiš omenjeno prekletstvo v tem poglavju, potem veš, da si odkupljen od njega. Kaj pa, če je prekletstvo, ki se je preneslo skozi tvojo družino? O prekletstvih prejšnjih generacij govori ta odlomek v 2. Mojzesovi knjigi:

»In Gospod je šel mimo njega in klical: »Gospod, Gospod, usmiljen in milostljiv Bog, počasen v jezi in bogat v dobroti in zvestobi, ki ohranja dobroto tisočem, odpušča krivdo, upornost in greh, toda nikakor ne oprosti krivde, ampak obiskuje krivdo očetov na sinovih in na sinov sinovih, na tretjih in na četrlih.«

2 Mojzes 34,6–7

Pod Zakonom so bili otroci krivičnežev prekleti; vendar je Bog po Ezekielu izrekel naslednje besede: »Kaj vam je, da v Izraelovi deželi uporabljate ta pregovor: »Očetje jedo kisl grozdje, zobje otrok pa so skominasti«? Kakor jaz živim, govori Gospod Bog, ne uporabljajte več tega pregovora v Izraelu! Glejte, vse duše so moje: tako očetova duša kakor sinova duša, moji sta. Duša, ki greši, umre.«

Ezekiel 18,2–4

Tisti, ki greši, je tisti, ki je kaznovan. Bog te ne bo preklel za nekaj, kar je storil tvoj dedek. Ko si se ponovno rodil, si postal del Božje družine. Imaš novo krvno linijo. Tudi če ima tvoja družina genetske bolezni, si odrešen od vsake bolezni in tegobe. Zakon je zahteval poslušnost, da bi se izognil prekletstvu; Jezus je za nas izpolnil zahteve Zakona in zdaj smo svobodni od vseh prekletstev, vključno s prekletstvi iz prejšnjih generacij.

Ovira št. 6

Nekateri pravijo:

»V svojem življenju imaš greh.«

Greh ne ustavi Boga, da bi te ozdravil. Seveda je greh strašna stvar. Povzroča strah in krivdo v naših mislih ter nas oddaljuje od Boga, vendar Bog ne ozdravlja ljudi zato, ker si to zaslužijo. Ozdravlja jih, ker jih ima rad in ker je Jezus že plačal ceno za bolezen.

»Sam je na svojem telesu ponesel naše grehe na les, da bi mi grehom odmrli in živeli za pravičnost. Po njegovih ranah ste bili ozdravljeni.«

1 Peter 2,24

Ta vrstica pravi, da smo bili ozdravljeni, ker je Jezus nosil naše grehe in je sprejel rane na svojem hrbtu. Zakaj je moral Jezus trpeti, da bi nas ozdravil? Bolezen je začetna stopnja smrti. Smrt je prišla na svet, ko sta Adam in Eva grešila.

»Kakor je torej po enem človeku prišel na svet greh in po grehu smrt in je tako smrt prišla na vse ljudi, ker so vsi grešili ...«

Rimljanom 5,12

Rane so bile kazen za greh v Stari zavezi. Jezus je plačal ceno za vse človeštvo s tem, da je sprejel rane na svojem hrbtu.

»Kajti če je smrt zaradi enega prestopka zakraljevala po enem, bodo tisti, ki prejemajo obilje milosti in daru pravičnosti, toliko bolj kraljevali v življenju po enem, Jezusu Kristusu. Kakor se je torej po prestopku enega človeka zgrnila obsodba na vse ljudi, tako tudi zaradi pravičnega

dejanja enega prihaja na vse ljudi opravičenje, ki daje življenje. Kakor so namreč zaradi neposlušnosti enega človeka mnogi postali grešniki, tako bodo tudi zaradi poslušnosti enega mnogi postali pravični.«

Rimljanom 5,17–19

Ker je greh zdaj poplačan, je poplačano tudi vse, kar je posledica greha. Bolezen je eden izmed stranskih produktov greha. Je pot do smrti, ki je prišla z grehom. Jezus je umrl za greh, s čimer je odpravil vse, kar je greh povzročil. Zdaj nam ni treba plačevati za greh in tudi ni nam treba biti bolni.

»Njega, ki ni poznal greha, je zavoljo nas storil za greh, da bi mi postali Božja pravičnost v njem.«

2 Korinčanom 5,21

Pravični postanemo, ko sprejmemo Jezusa za svojega Odrešenika. Odstrani našo grešno naravo in nas naredi popolnoma nove.

»Če je torej kdo v Kristusu, je nova stvaritev. Staro je minilo. Glejte, nastalo je novo.«

2 Korinčanom 5,17

»Nova stvaritev« pomeni nekaj, kar prej ni obstajalo. Nismo stari človek, ki je ponovno sestavljen skupaj. Naredil nas je pravične in nam dal svoje življenje.

»Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje.«

Janez 3,16

Bog nas je naredil pravične, da bi lahko bili z Njim. Greh nas je ločil, Jezus pa nas je pripeljal nazaj. Zdaj, ko smo pravični, lahko Sveti Duh prebiva v nas. Ko Sveti Duh prebiva v nas, prinaša življenje našim telesom.

»In če prebiva v vas Duh njega, ki je obudil od mrtvih Jezusa, bo on, ki je obudil Kristusa od mrtvih, po svojem Duhu, ki prebiva v vas, priklical v življenje tudi vaša umrljiva telesa.«

Rimljanom 8,11

V vas ne prebivata več greh in smrt. Ste pravični in Božje življenje je v vas. Temu življenju dovolite delovati v sebi tako, da se obnašate, kot da ste pravični. Peter je rekel: »Živite za pravičnost,« v Prvem Petrovem pismu 2,24. Hudič vas bo skušal ustaviti, da bi živeli v tej pravičnosti, tako, da vas bo spominjal na vaš greh, vendar je tu dobra novica:

»Zdaj ni torej nobene obsodbe za tiste, ki so v Kristusu Jezusu, (ki ne živijo po mesu, ampak po Duhu).«

Rimljanom 8,1

Zavedanje greha vas bo ohranjalo bolne. Zavrni morate te misli in živeti po moči Svetega Duha v sebi. Bog je obračunal z grehom. Postali ste pravični. Lahko živite brez obsodbe, če rečete: »Odpuščeno mi je. Pravičen sem po Jezusovi krvi. Zavračam drugačno razmišljanje.« Tudi če ste grešili danes zjutraj, je to pokrito s krvjo Jezusa. Pokesajte se, neahajte se gledati kot grešnik in prejmite svoje ozdravljenje kot Božji otrok.

Ovira št. 7

Nekateri pravijo:

»Sam si si kriv.«

Moj prijatelj je smučal in si poškodoval koleno. Kasneje tistega večera je sedel na stolu s povito nogo in preprosto vprašal Očeta: »Bog, ali ozdravljaš idiote?« Koliko stvari smo si storili sami in potrebujejo Božji poseg? Slaba prehrana, nobene vadbe, ekstremni športi, kajenje, droge, nesreče ali celo zdrs na ledu; vse to bi lahko imenovali naša krivda, vendar še vedno potrebujemo ozdravitev, zato si morate zastaviti vprašanje: »Ali lahko človek zanemarja ali zlorablja svoje telo in pričakuje, da ga bo Bog ozdravil?«

Božji naravni zakoni so enako božanski kot Njegovi duhovni zakoni, vendar niso večji. Razlog, zakaj imajo ljudje težave pri sprejemanju ozdravitve za stvari, ki so jih sami povzročili, je, da verjamejo, da so naravni zakoni večji. Menijo, da če je bil vzrok naraven, mora biti tudi odgovor, če sploh obstaja, naraven. Toda ta svetopisemski odlomek pravi, da naravno izhaja iz duhovnega sveta.

»Po veri spoznavamo, da so bili svetovi urejeni z Božjo besedo, tako da je to, kar se vidi, nastalo iz tega, kar se ne kaže (kar se ne vidi).«

Hebrejcem 11,3

Čeprav je bila bolezen ali poškodba posledica vaših slabih izbir, je Bog še vedno sposoben nadnaravno obrniti, kar ste storili, in ozdraviti vaše telo. Ni vam treba trpeti posledic svojih odločitev; Jezus je že trpel za vas.

» ...poslal je svojo besedo in jih ozdravil, potegnil jih je iz njihovih jam.«

Psalm 107,20

Ta vrstica nakazuje, da jih je Bog rešil iz jame, ki so si jo skopali. Ni pomembno, kako ste prišli v težave, v katerih ste, Jezus je že kupil vaše ozdravljenje. Vedel je, da boste naredili slabe odločitve, in je posledice teh odločitev vzel nase, da bi lahko bili ozdravljeni vsake bolezni, bolezni in poškodbe.

Tukaj je primer ozdravitve poškodbe:

»Ko so ti, ki so bili okrog njega, videli, kaj bo, so rekli: »Gospod, naj udarimo z mečem?« In eden izmed njih je udaril po služabniku velikega duhovnika in mu odsekal desno uho. Jezus je odgovoril: »Nehajte! Dovolj je!« In dotaknil se je ušesa ter ga ozdravil.«

Luka 22,49–51

Malh, služabnik velikega duhovnika, je bil v vrtu, da bi aretiral Jezusa. Le svoje delo je opravljal. Peter je potegnil meč, zamahnil proti Malhu in mu odsekal uho. Še sreča, da se je sklonil; sicer bi mu lahko odsekal glavo! Malh ni bil bolan in ni imel bolezni; Peter ga je poškodoval z mečem. Jezus je takoj ustavil boj in ozdravil njegovo uho, s čimer je dokazal, da se poškodbe lahko takoj pozdravijo.

Ne glede na to, ali je vaša krivda ali krivda nekoga drugega, to ne pomeni, da bi morali ignorirati vodstvo Svetega Duha in zlorabljati svoje telo. Sveti Duh ve, kaj moramo storiti, da bodo naša telesa pravilno delovala. Če ga poslušamo, nas bo vodil stran od sovražnikovih pasti v življenje zdravja. Nemogoče je delovati v veri in ignorirati Božje usmeritve. Vi ste svetišče, v katerem se je Bog odločil prebivati.

Dovoliti mesu, da vlada, in pustiti, da je vaše telo v slabem stanju, ne bo spremenilo Božje ljubezni do vas, vendar je bolje, da se odzovete na Njegove spodbude in skrbite za svoje telo.

Nikoli ne smemo razmišljati o uspešnosti, ko gre za ozdravljenje; ne smemo pa biti niti leni, meseni in brezbrizni. Hudič uporablja naše slabosti, da nas drži uje, in onemogoča, da bi naredili to, kar je Bog načrtoval za naše življenje. Sprememba vaše prehrane ali začetek vadbe ni vir ozdravljenja. Ozdravljenje pride, ko verjamete, da je Jezus nosil vaše bolezni in nosil vaše bolečine. Vendar se zavedajte, da ignoriranje vodstva Svetega Duha pusti vrata odprta za hudičeve napade.

Ko sem bil star devetindvajset let, sem dobil hudo okužbo ledvic in bil v bolnišnici šestintrideset ur. Zdravniki so mi dali antibiotike in okužba je izginila. Nekdo mi je rekel: »Če veš, kaj je in od kod prihaja, se mu lahko upreš.« Toda nisem vedel, kaj je povzročilo okužbo, in končal sem v bolnišnici. Vprašal sem Boga, zakaj ne morem priti do svojega nadnaravnega ozdravljenja. Rekel mi je: »Ni pomembno, kaj je in od kod prihaja, ne spada v tvoje telo.« Poskušal sem popraviti to, kar je povzročilo okužbo, vendar nisem mogel ugotoviti, kaj je bilo. Bog mi je pokazal, da se lahko uprem vsaki bolezni, tudi če ne vem, kaj je. Po tem sem nehal iskati vzrok in se začel osredotočati na prejetje ozdravljenja.

Lahko ste ozdravljeni, tudi če je bila bolezen vaša krivda. Niste zaslužili svojega odrešenja in nikoli ne boste zaslužili svojega ozdravljenja. Ozdravljenje je dar Božjega usmiljenja. Sprejemamo ga tako, da ponižno sprejmemo to, kar je storil Jezus. Ne morete spremeniti svojega življenjskega sloga in pričakovati, da vas bo Bog ozdravil zaradi vaše uspešnosti. On vas je že ozdravil; spremembe v svojem življenju pa delate zato, ker cenite Njegovo vodstvo.

Ovira št. 8

Nekateri pravijo:

»Nisi storil dovolj, da bi bil ozdravljen.«Kaj je največja ovira za vero? Ovira so dela – poskus zaslužiti to, kar je Bog dal kot dar. Ozdravljenje je dar. Ne moreš si ga zaslužiti. Hudič vam bo rekel, da niste naredili dovolj, da bi si zaslužili ozdravljenje. Nikoli ne moremo narediti dovolj. Edini način, da prejmemo ozdravljenje od Boga, je, če nam ga da po milosti.»Z milostjo ste namreč odrešeni po veri, in to ni iz vas, ampak je Božji dar. Niste odrešeni iz del, da se ne bi kdo hvalil.«

Efežanom 2,8–9

Grška beseda, prevedena kot »odrešeni«, je »sozo«, kar pomeni tudi biti ozdravljen (Marko 5,23 in Apostolska dela 14,9). Odrešeni in ozdravljeni smo po milosti. To je dar. Dar ozdravljenja prejmemo po veri. Ni ga mogoče zaslužiti. Če bi ga lahko zaslužili, bi lahko vsakomur povedali, kaj smo storili, da smo ga dobili. Jezus je za nas vzel nase bolezen in nam dal zdravje; nismo naredili ničesar. On je že vse naredil, kar je potrebno, da bi bili ozdravljeni. Ne moremo ničesar dodati.

V človeški naravi je, da si želimo nekaj narediti, da bi ozdraveli. Če ne vidimo sprememb v našem telesu takoj, začnemo poskušati z ozdravljenjem. Nekateri ljudje, da bi ozdraveli, jemljejo zdravila, spremenijo svojo prehrano ali opustijo slabe navade; vendar pa je ozdravljenje na voljo ne glede na to, kaj storimo. Spremembe, ki jih naredite, bi morale temeljiti na vodstvu Svetega Duha, ne zato, da bi prejeli ozdravljenje. Če čutite potrebo, da si zaslužite ozdravljenje ali da ste vsaj naredili svoj del, ste na »programu uspešnosti«, ne

na »programu milosti«. Bog ne zahteva, da storimo karkoli, preden nas ozdravi. Od nas zahteva, da naredimo spremembe, ker nas je že ozdravil.

Obstaja veliko razlogov, zakaj ljudje poskušajo zaslužiti ozdravljenje. Nekateri poskušajo pridobiti Božje odobravanje ali dokazati, da so vredni ozdravljenja. Drugi želijo narediti svoj del, da bi se počutili, kot da so del rešitve. In nekateri se počutijo krive in želijo popraviti stvari, vendar se je Bog odločil, da vas bo imel rad, še preden ste karkoli naredili, da bi si zaslužili to ljubezen. Vaša dejanja ne bodo spremenila tega, kako Bog čuti do vas. Kako se izkažete kot kristjan, ne določa, ali vas bo Bog ozdravil. Ozdravi vas, ker vas ima rad.

»Bog pa izkazuje svojo ljubezen do nas s tem, da je Kristus umrl za nas, ko smo bili še grešniki.«

Rimljanom 5,8

Kot ljudje radi občutimo uspeh. Radi bi se počutili, kot da smo si zaslužili to, kar imamo. Obstaja občutek dosežka, ko opravimo dobro delo in zaslužimo plačilo; lahko si čestitamo in pokažemo, kaj smo dosegli – a za sprejem daru je potrebna ponižnost.

»Toda on daje večjo milost, zato Pismo pravi: Bog se prevzetnim upira, ponižnim pa daje milost.«

Jakob 4,6

Ponos ustavi pretok milosti. Biti »obdarjen« z nečim pomeni, da je to dar. Niste si ga zaslužili; niste si ga pridelali. Vse, kar prejmemo po veri, pride kot milost, pride kot dar. Pravzaprav je Bog izbral vero kot način, kako prejmemo od Njega, da nam lahko vse da kot dar (milost).

»Potemtakem postajamo dediči po veri, tako da je dedovanje iz milosti in da je obljuba zagotovljena vsemu potomstvu, ne samo tistemu, ki izvira iz postave, ampak tudi tistemu, ki izvira iz vere Abrahama, ki je oče nas vseh.«

Rimljanom 4,16

Bog je vedel, da si ne moremo zaslužiti ozdravljenja, zato nam ga je dal. Da bi ga naredil dostopnega vsem, ne glede na zasluge, je dal milost za ozdravljenje dostopno po veri. Vse, kar moramo storiti, da prejmemo dar ozdravljenja, je, da rečemo »Hvala« in ga prejmemo.

»... po katerem se nam je tudi po veri odprl dostop v to milost, v kateri stojimo in se ponašamo z upanjem na Božjo slavo.«

Rimljanom 5,2

Prejeti dar je lahko ponižujoče. Če vam je podarjen dar iz srca, se vam lahko hitro zdi, kot da si ga ne zaslužite. Če je dar velik in drag, se lahko počutite zastrašujoče in nevredno. Tudi doma narejena darila, narejena z ljubeznijo, vas lahko prevzamejo. Zdi se vam, kot da ni načina, da bi lahko povrnili gesto.

Bog ve, da si niste zaslužili ozdravljenja in morda si ga ne zaslužite. Čeprav ste morda bolni zaradi nečesa, kar ste storili, se je Bog odločil, da bo ozdravljenje dar, da bi ga lahko imeli vsi. Če se počutite krive in mislite, da si zaslužite biti bolni, ne poskušajte zaslužiti ozdravljenja; in ko prejmete dar ozdravljenja, ne poskušajte nazaj plačati Bogu. Bog odpušča najhujši greh in tudi ozdravi vse, kar ste si nakopali sami.

Ovira št. 9

Nekateri pravijo:

»Preprosto nimaš dovolj vere.«

Ljudje pravijo: »Nimaš dovolj vere, da bi bil ozdravljen,« kot da bi bilo vse odvisno od tebe. Res je, da ozdravljenje prejmemo po veri, a ne po veri v naše sposobnosti; temveč po veri v Jezusa. Jezus je zdravnik, ne ti. Vera je zaupanje vanj.

»(Abraham je bil) popolnoma prepričan, da more Bog to, kar je obljubil, tudi uresničiti.«

Rimljanom 4,21

Abraham je bil oče vere. Verjel je, ko so se stvari zdele nemogoče. Bil je tako prepričan, da ni nikoli omahoval. To je pravo zaupanje! A kam je postavil svoje zaupanje? V Boga. Ni postavil zaupanja v svojo sposobnost verovanja; zaupal je svojemu zaveznemu partnerju – Bogu. Če je Bog nekaj rekel, bo to tudi storil.

Naša vera ni v procesu, temveč v osebi. Naj vam ponazorim:

Če prosim prijatelja, da me pobere na letališču in me odpelje domov, ali bi moral biti zaskrbljen, če zamuja? Moj prijatelj je zanesljiv, vreden zaupanja in drži besedo, zato vem, da mi ni treba skrbeti. Za prihod na letališče je potreben proces in veliko stvari lahko prepreči, da bi moj prijatelj prišel pravočasno. Zadrži ga lahko kaj doma, lahko obtiči v prometu ali pa ima predrto pnevmatiko. Vse to so lahko razlogi, zakaj je prihod na letališče pozen. A moja vera ni v naravnih okoliščinah, ampak v njem. Ker ga poznam, mu zaupam in vem, da bo prišel.

Bolj ko poznamo Boga, bolj bomo zaupali vanj. Več ko beremo in razumemo Njegovo besedo, bolje bomo poznali Njegovo voljo. Ko bomo prepričani, da Bog vedno drži svojo besedo, bomo delovali v veri, tudi če bo videti nemogoče. Jezus je rekel, naj imamo vero v Boga. On je zanesljiv, vreden zaupanja in vedno drži svojo besedo.

»In Jezus jim je odgovoril: »Imejte vero v Boga!«

Marko 11,22

Spomnim se, ko sem verjel Bogu za nekaj, a je trajalo dolgo, da sem to prejel. Minevala so leta, pa tega še vedno nisem imel. Ko sem nekega dne molil, sem Boga vprašal, zakaj traja tako dolgo. Vprašal me je: »Kaj pravi moja beseda?« Citiral sem tri svetopisemske vrstice, ki so mi obljubljale, da lahko to prejmem. Odgovoril je: »To je vse, kar moraš vedeti.« V tistem trenutku sem vedel, da Bog vedno drži svojo besedo in da je obljuba na poti. Nekaj mesecev kasneje sem to prejel.

Vera je kot mali vrtinčasti krog na računalniku, ko čakate, da se stran naloži. Kliknili ste povezavo, a se ni nič spremenilo. Vse, kar vidite, je vrtenje kroga na strani, vendar to malo vrtenje pomeni, da stran prihaja. Ne vidite je. Ni sprememb, vendar veste, da prihaja. Samo zato, ker še ne vidite nobenih sprememb, še ne pomeni, da Bog ne dela na tem. Ne osredotočajte se na proces; lahko je veliko stvari, ki povzročajo zamudo. Zaupajte vanj.

Kako se počutite po branju o teh ovirah? Ali čutite razliko? Se počutite lažje v notranjosti? Religiozno razmišljanje je tako obremenjujoče. Zaradi njega se počutite težko zaradi vsega, kar se od vas zahteva. Ozdravljenje ni nekaj, za kar bi morali delati. Jezus je že opravil vse delo. Mi se moramo naučiti mirovati in sprejeti.

Razodetje je ključ

Vera je kot sadje. Raste naravno, ko premišljuješ o Božji besedi; ni nekaj, kar bi silili v obstoj, ali zahtevali, da se zgodi. Vero prejmeš v trenutku, ko prejmeš razodetje. Vera torej pride iz tega, kar smo slišali, oznanjevanje pa z Božjo besedo (Rimljanom 10,17)

Beseda »beseda« v tem verzu je prevedena iz grške besede »rhema«. Ta beseda pomeni »izgovorjena beseda«, ne le nekaj, kar prebereš. To je specifična Božja beseda za tvojo trenutno situacijo. Je živa; prihaja neposredno od Božjega Duha. Ne moreš imeti vere brez te *rheme*.

Rhema pomeni tudi razodevanje Božje volje. To je razodetje, kako Bog vidi tvojo situacijo. Če bi lahko videli, kar vidi Bog, bi to spremenilo celoten način našega razmišljanja. Ko imaš razodetje, preideš iz strahu in skrbi v navdušenje in zaupanje.

»Je pa vera obstoj resničnosti, v katere upamo, zagotovilo stvari, ki jih ne vidimo.«

Hebrejcem 11,1

Naše zaupanje ne izhaja iz naših sposobnosti, ampak iz tega, da vemo, kar ve Bog. Rhema je, ko nam Bog razkrije svoj načrt. To se zgodi v trenutku; kot bi videli nekaj, česar še nikoli nismo videli. Bog nam v hipu prenese svoje znanje. V hipu vidimo, kar vidi Bog. Ne obremenjujemo se več z iskanjem rešitve, ker že poznamo celoten načrt. Vidimo rezultat, čeprav se še ni zgodil.

Razodetje je ključ do vere. Avto ne more delovati brez ključa. Vrat ne moreš odkleniti brez ključa. Uganke ne moreš rešiti brez ključa. Potrebujemo razodetje, da bi lahko bili v veri. Moramo vedeti, kar ve Bog.

Mnogi ljudje, ki si želijo ozdravljenja, iskreno verujejo, da Bog želi, da bi bili ozdravljeni, vendar niso slišali specifično Božjega glasu glede svoje situacije. Slišali so, da Bog ozdravlja, vendar ne vedo, ali jih bo Bog ozdravil. Ker še vedno čutijo simptome bolezni, domnevajo, da niso bili ozdravljeni. Kar vidiš ali čutiš, ne določa tega, kaj je Bog storil. Oseba v veri počiva v Besedi, ki jo je prejela od Boga; ne poskuša še naprej pridobiti ozdravljenja, ker je že slišala Boga in prejela ozdravljenje po veri.

Vera ne gleda na naravno

Vera se ne trudi za Božje stvari. Sprejema, kar je bilo že narejeno. Jezus je bil bičan, da bi bili lahko zdravi. To se je zgodilo pred 2000 leti. Prevezel je tvoje mesto v vsaki bolezni. Delo je dokončano in vse, kar potrebuješ za ozdravljenje, je bilo že priskrbljeno. Vse, kar moraš narediti, je, da se priključiš na moč ozdravljenja in jo sprejmeš.

»Sam je na svojem telesu ponesel naše grehe na les, da bi mi grehom odmrli in živeli za pravičnost. Po njegovih ranah ste bili ozdravljeni.«

1 Peter 2,24

Ta verz pravi, da ste »bili ozdravljeni«, ne da »boste ozdravljeni«. Ste že ozdravljeni. Morda se sprašujete: »Kako je to mogoče? Še vedno čutim simptome v svojem telesu.« Vera ne gleda na to, kar vidi; gleda na to, kar vidi Bog.

»... ker se ne oziramo na to, kar se vidi, ampak na to, kar se ne vidi. Kar se namreč vidi, je začasno, kar pa se ne vidi, je večno.«

2 Korinčanom 4,18

Samo zato, ker nekaj vidiš, to ne pomeni, da se ne more spremeniti. Če je prišlo, lahko tudi gre. Naravne stvari so spremenljive; sočasne. Božji načrt je večni; prevlada nad vsem, kar se dogaja v naravnem. Življenje in zdravje sta večja kot smrt in bolezen. Moramo odvrniti pozornost od tega, kar vidimo v naravi, in usmeriti našo pozornost na to, kar Bog vidi v duhu.

»Saj v veri hodimo (živimo) in ne v gledanju.«

2 Korinčanom 5,7

Tvoj um in telo te bosta skušala prepričati, da je to, kar vidiš in čutiš, trajno ali nespremenljivo. Edini način, kako vedeti, da so tvoji simptomi začasni, je, da ti Bog razodene svojo voljo. Vera je prepričanje, da simptomi izginjajo. To je zaupanje, ki se dviga iz tvojega duha, ker si slišal Boga (rhema). Ta vrsta razodetja proizvaja vero. Omogoča ti, da verjameš Božji besedi, ne glede na to, kaj vidiš ali čutiš. Edini način, da dobiš vero, je preko razodetja. Osredotoči se na to, da slišiš Boga glede svoje zadeve, da pridobiš vero. Ko enkrat slišiš Boga, boš v veri in imel boš zaupanje vanj. Tako ne boš gledal na to, kar vidiš.

Glej na Jezusa

Jezus je odgovor na naše težave, ker je poskrbel za naše ozdravljenje. Zato je najboljši način za prejem ozdravljenja, da umakneš pogled s bolezni in se osredotočiš na Jezusa. Jezus je to pokazal, ko je šel obudit Lazarja od mrtvih.

Ko je prispel v Betanijo, so bili vsi žalostni in razočarani, ker ni prišel prej. Vsi so bili osredotočeni na tisto, kar so lahko videli, a niso vedeli, kar je vedel Jezus; slišal je od Očeta, da bo Lazar živel. Da bi jih spravil v področje vere, jim je moral odvzeti pozornost z naravnih dogodkov in jo usmeriti na Boga. Da bi to dosegel, je začel glasno moliti, da bi ga vsi slišali.

Odstranili so torej kamen; Jezus pa je vzdignil oči in rekel: »Oče, zahvaljujem se ti, ker si me uslišal. Jaz sem vedel, da me vselej uslišiš, toda zaradi množice, ki stoji okrog mene, sem rekel, da bi verovali, da si me ti poslal.«

Janez 11,41–42

Vse njihove poglede je usmeril k Očetu; od tam namreč prihaja ozdravljenje. Ne prihaja od človeka, ki moli. Dokler so bili njihovi pogledi usmerjeni na naravno, na tisto, kar so lahko videli, se ni moglo nič spremeniti. S tem, ko je spremenil njihov fokus, je ustvaril pot, da so lahko prejeli. Ko so bili vsi pogledi usmerjeni na Očeta, je Jezus ukazal Lazarju, naj se vrne v življenje, in Lazar je prišel iz groba.

Lahko je videti samo simptome. Nenehno si prizadevajo pritegniti pozornost nase. Če imaš hude bolečine, je težko misliti na karkoli drugega, vendar namesto da pogledaš, če je bolezen že odšla, osredotoči svoj pogled na Zdravnika. Ko enkrat prejmeš ozdravljenje, bodo simptomi izginili.

Kako prejemem ozdravljenje?

Kaj pomeni prejeti ozdravljenje? To je nekako tako, kot da prejmeš darilo. Če ti nekdo izroči darilo, moraš le stegniti roko in ga vzeti. To je najlažji del. Tisto, česar ne vidiš, je trud osebe, ki je zaslužila denar, šla v trgovino, kupila darilo, ga zavila z veliko pentljo in ti ga pripeljala na dom. Oseba opravi vse delo, ti pa preprosto rečeš: »Hvala.« Bog je poslal Jezusa. Trpel je in umrl. Ovito z veliko pentljo ti ljubeče izroča darilo ozdravljenja. Sedaj moraš le to sprejeti in reči: »Hvala.«

»Zato vam pravim: Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli, in se vam bo zgodilo.«

Marko 11,24

Izvirna grška beseda za »prejeti« pomeni »vzeti«. Ne moreš prejeti nečesa, če tega ne vzameš. Moraš stegniti roke in to vzeti. To pogosto storimo preprosto z delovanjem v veri. Vendar spomni se, da moraš za delovanje v veri najprej slišati Boga. Ko enkrat slišiš, to spremeni tvoje mišljenje, delovanje in to, kar govoriš. Poglej si naslednje zgodbe.

»Ko je prispel v neko vas, mu je prišlo naproti deset gobavih mož. Od daleč so se ustavili in na ves glas govorili: »Jezus, Učenik, usmili se nas!« Ko jih je zagledal, jim je rekel: »Pojdite in pokažite se duhovnikom!« In med potjo so bili očiščeni.«

Luka 17,12–14

Niso imeli nobenih znakov ozdravljenja, ko so bili z Jezusom; še vedno so izgledali bolni, a ker so ravnali po Jezusovi besedi, so bili ozdravljeni. Noben gobavec ne bi začel hoditi proti duhovniku brez Božje besede. Ta rhema beseda jim je dala vero, ki so jo potrebovali, da so lahko verjeli, da so bili ozdravljeni in da bodo simptomi izginili. Ta beseda je spremenila njihovo ravnanje.

»Tedaj je rekel možu: »Iztegni roko!« Iztegnil jo je in postala je spet zdrava kakor druga.«

Matej 12,13

To je bilo nemogoče. Njegova roka je bila leta suha. Kako naj bi jo iztegnil? A Jezus je rekel, naj to stori. To je bilo vse, kar je moral slišati. Potrebna je bila vera, da dvigne roko in jo iztegne, kot da je zdrava. Dolgo časa ni bila zdrava; zakaj bi jo sploh dvignil? A Jezusove izrečene besede so v njem zanetile zaupanje. Te besede so ga navdihnile, da je storil nekaj, česar že dolgo ni storil. Brez razmišljanja je iztegnil roko, in ko je to storil, je bila ozdravljena.

»V Listri je živel mož, ki ni imel moči v nogah; bil je že od rojstva hrom in nikoli ni mogel hoditi. Sedel je in poslušal Pavlove besede. Pavel ga je premeril z očmi, in ko je videl, da ima vero, ki bi ga lahko rešila, mu je zaklical z močnim glasom: »Vstani! Postavi se na noge!« In mož je poskočil in hodil.«

Apostolska dela 14,8–10

Ko je slišal evangelij, ki ga je oznanjal Pavel, mu je to dalo vero. Vsaka Pavlova beseda je bila živa. Njegove besede so nosile moč. Sveti Duh je deloval znotraj hromega človeka, ko je sedel in poslušal. Pavel je videl, da se človek spreminja od znotraj. Videti je bilo, da ima človek vero. Verjetno se je nemirno presedal od pričakovanja. Vse, kar je potreboval, je bila iskra, da bi se premaknil. Nenadoma je Pavel zaklical: »Vstani!« To je bilo vse, kar je potreboval. Moral je le vedeti, kaj storiti s to nakopičeno vzhičenostjo. Človek je skočil na noge in prvič shodil.

To ni bila zgolj teoretična razlaga po dobrem govoru. Z duhom navdihnjene besede o Jezusu so temu človeku dale vero, in te besede so

bile žive v njem. Ni skočil na noge, ker bi to želel; želel je hoditi vse svoje življenje. Skočil je, ker je zdaj vedel, da lahko hodi.

Vera ni premišljen načrt. Vera v naravnem nima smisla, kajti vse naravne okoliščine ti govorijo, da ne zmoreš. Vera je ogenj znotraj, ki ga ni mogoče pogasiti. Čaka na trenutek, ko bo izbruhnila iz svoje embalaže in pokazala vsem, kaj je Bog storil. Ta vrsta notranjega vznemirjenja in zaupanja pride samo od tedaj, ko si slišal Boga. Dokler dejansko ne slišiš Božjega načrta, moraš poslušati Besedo. Premišluj, priznaj, razglašaj in ravnaj, kot da je Božja Beseda resnična. Ko enkrat slišiš Boga in prejmeš vero, tvoje misli, besede in dejanja postanejo žive. Postaneš prepričan, da je Bog že naredil čudež, in začneš ravnati, kot da ga že imaš; pričakuješ, da se bo čudež manifestiral.

Si že ozdravljen

Veliko ljudi čaka, da bodo videli spremembe v svojih telesih, preden verjamejo, da so ozdravljeni. Ljudje, ki verujejo v veri, verjamejo, da so že ozdravljeni, tudi če se simptomi niso spremenili. V skladu z Evangelijem po Marku 11,24 moraš verjeti, da si že prejel ozdravljenje, preden dejansko vidiš, da se ozdravljenje manifestira. Moraš verjeti, da je darilo že kupljeno, zavito in na poti, preden ga prejmeš.

Prvo Petrovo pismo 2,24 pravi: »Po Njegovih ranah ste bili ozdravljeni.« Nisi na poti, da boš ozdravljen; bil si že ozdravljen. Jezus te je že ozdravil. Morda se vprašaš: »Kako je to mogoče? Če me je že ozdravil, zakaj sem potem bolan?« To so dobra vprašanja. Primerjajmo to z odrešitvijo.

Jezus je umrl enkrat za vse človeštvo (Rimljanom 6,10). Vsak, ki razglasi Jezusa za svojega Gospoda in ga sprejme za svojega Odrešenika, postane nova stvaritev v Kristusu; ponovno se rodi. Vendar so milijoni ljudi, ki niso ponovno rojeni. Ali to pomeni, da jih Jezus ni odrešil? Ne, pomeni, da še niso sprejeli, da je Kristus umrl namesto njih. Ko to storijo, postanejo pravični. Samo zato, ker ljudje še niso odrešeni, ne pomeni, da Kristus ni že umrl zanje. Na enak način mnogi še ne vedo, da je Jezus že prevzel njihovo mesto za vse bolezni, tegobe in poškodbe. Ko enkrat slišijo za to in to sprejmejo, so lahko ozdravljeni.

Bog ne more narediti tega, kar je že naredil, in ne more ti dati tega, kar ti je že dal. Jezus te je že ozdravil; vse, kar moraš storiti, je verjeti in to sprejeti. To je res tako enostavno. Zaplete se, ko poskušamo zaslužiti nekaj, kar nam že pripada. Človeška narava je taka, da želimo popraviti, kar smo pokvarili, ali ustvariti način, da bi prejeli Božji blagoslov. Ni ti treba storiti ničesar. Počivaj! Jezus je opravil vse delo in ti ponuja darilo. Sprejmi ga in reci: »Hvala.«

Danes lahko prejmeš ozdravljenje

Da bi ljudje lahko prejeli ozdravljenje, pogosto iščejo nekoga, da bi molil zanje. Pošiljajo sporočila preko družbenih omrežij, začenjajo molitvene verige ali gredo do pastora in ga prosijo, naj moli zanje. Resnica pa je, da ti ni treba narediti ničesar od tega. Od Boga lahko sam prejmeš ozdravljenje. Ni ti treba čakati.

Prvi korak je, da svoje misli usmeriš na Jezusa. Ne gre za to, da bi imel pravo glasbo ali miren prostor. Svoje srce lahko osredotočiš na Gospoda kjerkoli in kadarkoli, tudi v hrupnem nakupovalnem središču. Začni razmišljati o Jezusu in o tem, kako je na križu prevzel tvoje mesto. Dovolj, da si v mislih predstavljaš, kako je umrl zate. Božja navzočnost bo postala opazna. To boš vedel po miru v svojem srcu in umirjenosti v mislih.

Ko enkrat osredotočiš svojo pozornost na Jezusa, ga vprašaj o njegovem načrtu za tvojo trenutno situacijo, nato pa počakaj, da slišiš odgovor. Če se sprašuješ, kako zveni Božji glas, stori tole: zapri oči in v mislih pomisli na svoje ime. Samo izgovori ga v svojih mislih. To je isti glas, ki ga Bog uporablja, ko govori s teboj. Izhaja iz tvojega srca. Pogosto je to kot pogovor, ki ga imaš v svojih mislih, vendar je modrejši in pametnejši od tvojih običajnih misli. Bog ti bo dal misli, ki so nad tvojo običajno modrostjo; očitno je, da nisi ti tisti, ki je prišel do teh misli.

Ni vedno pogovor; včasih gre za vtis ali sliko. Porodi se ti zamisel ali pa si predstavljaš, da nekaj počneš. Bog govori v jasnem jeziku in tudi v podobah. Če ne razumeš, kaj ti govori, ga vprašaj o tem. Včasih te bo popeljal po nepričakovani poti, da bi te pripeljal tja, kjer moraš biti. Naj ti razložim.

Ko sem se vrnil domov iz tujine, sem opazil, da moram pogosto na stranišče. Vedel sem, da sem pojedel nekaj, kar mi ni naredilo dobro. Ne vem, kaj je bilo ali kako sem to staknil, vendar sem vedel, da moram to zadevo vzeti resno. Vprašal sem Boga, kaj naj storim: »Naj grem k zdravniku ali v lekarno po zdravila ali naj zaupam tebi, da me ozdraviš, in počakam?« V nekaj sekundah po tem, ko sem postavil vprašanje, so se moje misli odmaknile in začel sem razmišljati o nečem popolnoma drugem. Ugotovil sem, da razmišljam o vseh razlogih, zakaj bi moral dajati desetino od svojih prihodkov. To se sliši noro. Bil sem povsem neveden glede tega.

Na koncu sem ugotovil, da desetina izhaja iz zaveze. Imam zavezo z Bogom. Ko sem pomislil na »zavezo«, sem končno doumel. Prižgala se je luč. Imel sem Božje razodetje. Takoj sem vedel, da se angeli bojujejo zame zaradi zaveze, ki jo imam z Bogom. Če sem bil bolan, bo On poskrbel za to, saj če sem jaz bolan, je enako, kot da bi bil On bolan. Ni mi bilo treba skrbeti; ozdravel bom.

Čez nekaj dni simptomov ni bilo več. Da, simptomi so po nekaj dneh izginili, a to ni bil trenutek, ko sem bil ozdravljen. Ozdravljen sem bil pred 2000 leti in ozdravljenje sem prejel, ko sem dobil razodetje o tem. Skrb, ki sem jo imel, je izginila, takoj ko sem slišal Božji glas. Nisem šel k zdravniku in nisem kupil nobenih zdravil; vedel sem, da bo vse v redu.

Deluj v skladu z Božjo besedo, ki ti je bila dana

Ko slišiš od Boga, je vse, kar moraš narediti to, da deluješ v skladu s tem. Vendar želim te opozoriti – ne delaj nečesa, če nisi slišal od Boga. Bog od tebe ne zahteva, da narediš nekaj, da bi bil ozdravljen. Deluješ zato, ker si Njega slišal in verjameš, da si že ozdravljen. Ni se ti treba postiti in moliti, da bi dokazal svojo vrednost. Post spremeni tebe, ne pa Boga. Povzroči, da je tvoja mesenost podrejena, vendar Boga ne naredi bolj voljnega, da bi te ozdravil. In ne zavrzi svojih zdravil, da bi Bogu ali komurkoli drugemu dokazal, da verjameš. To ne prinaša vere in ne pritegne Božje pozornosti. Delovati bi moral šele po tem, ko dobiš razodetje, da te je Bog že ozdravil, ne pa zato, da bi ga prepričal, naj te ozdravi.

Včasih ljudje želijo biti v veri, zato naredijo nekaj, kar so videli, da so naredili drugi; ali pa postopajo, kot če bi bili ozdravljeni. To je lahko nevarno ali pa celo ovira tvojo vero, če nisi slišal od Boga. Bog ne zahteva dejanja, da bi dobil vero. Dejanja so odgovor na vero, ki jo že imaš. Seveda, včasih te bo Bog vodil, da spremeniš, kar počneš, da bi ohranil ozdravljenje, vendar to, kar moraš storiti, ni predpogoj za prejem ozdravljenja. Ta zgodba iz Betesdine kopeli bo ponazorila, kaj mislim:

»Med njimi je bil tudi človek, ki je bil bolan osemintrideset let. Jezus ga je videl, kako leži tam, in ker je vedel, da je že dolgo bolan, mu je rekel: »Bi rad ozdravel?« Bolnik mu je odgovoril: »Gospod, nimam človeka, ki bi me dal v kopel, kadar se voda vzburka. Medtem ko grem tja, se spusti pred menoj kdo drug.« Jezus mu je rekel: »Vstani, vzemi svojo posteljo in hodi!« In mož je takoj ozdravel. Vzel je posteljo in hodil. Tisti dan pa je bila sobota. Zato so Judje govorili ozdravljenemu: »Sobota je. Ne smeš prenašati postelje!«

On pa jim je odgovoril: »Tisti, ki me je ozdravil, mi je rekel: ›Vzemi svojo posteljo in hôdi!‹« Vprašali so ga: »Kdo je tisti človek, ki ti je rekel: ›Vzemi jo in hôdi!‹« Ozdravljeni pa ni vedel, kdo je tisti; Jezus se je namreč umaknil, ker je bila tam množica. Pozneje ga je Jezus srečal v templju in mu rekel: »Vidiš, ozdravel si. Ne gréši več, da se ti ne zgodi kaj hujšega!«

Janez 5,5–14

Jezus je moža vprašal, če želi biti ozdravljen. Ni ga vprašal, ali želi, da bi mu bili odpuščeni grehi, vendar je nakazal, da je človekov greh odprl vrata za njegovo trpljenje. Mož se ni bil dolžan pokesati ali popraviti svojih grehov, da bi bil ozdravljen. Zdaj pa se ne boj, da imaš morda odprta vrata grehu; če ti Bog kaj pokaže, se s tem sooči. Jezus nikoli ni gledal na preteklost osebe, da bi ugotovil, kako jo ozdraviti. V primeru tega moža je Jezus pozneje prišel k njemu in mu rekel, naj ne gréši več, da bi vrata hudiču ostala zaprta.

Imej poslušno srce

Spomnim se, ko me je nekoč bolel hrbet. Vprašal sem Gospoda, kaj naj storim, in mi je rekel: »Sedi pokonci, ko se voziš s tovornjakom.« Veš, vsak dan sem se vozil več ur v tovornjaku. Moj oče je vozil na delovišče, jaz pa sem se ponavadi zgrudil na sedež in poskušal zaspiti na poti. Očitno je bil moj hrbet bolj zasukan, kot bi bil lahko. Med vožnjo sem začel sedeti pokonci in bolečina v hrbtu je izginila. Vem, da je Bogu mar za vsako področje mojega življenja, celo za bolečine v mojem hrbtu. Njegova modrost me je rešila pred vsakodnevno bolečino. Bog ima modrost za vsako področje našega življenja. Če ga bomo vprašali, nam bo dal smernice.

»Če pa komu od vas manjka modrosti, naj jo prosi od Boga, ki jo vsem rad daje in ne sramoti – in dana mu bo. Prosi pa naj v veri, ne da bi kaj dvomil; kdor dvomi, je namreč podoben morskemu valu, ki ga veter dviga in premetava. Tak človek naj ne misli, da bo kaj prejel od Gospoda: mož, ki je v duši razdvojen, nestanoviten na vseh svojih poteh.«

Jakob 1,5–8

Bog nikoli ne zadržuje svoje modrosti pred nami; če prosimo v veri, bomo dobili odgovor. Kako torej prositi v veri? Vera verjame v vse, kar Bog pravi, brez kakršnegakoli obotavljanja. Dvom se pojavi takrat, ko začneš ponovno premišljevati. Če premetavaš svoje misli med Božjo besedo in tem, kar doživljaš, si v dvomu; tvoje srce pravi, da te je Bog ozdravil, tvoje telo pa pravi, da si še vedno bolan. Razdvojen si, ko tvoj um ne more ugotoviti, kaj naj veruje. Biti v dvomu pomeni, da nisi prepričan, da je Božja beseda močnejša od tega, kar čutiš ali vidiš. Ko se osredotočiš na poslušanje Božje besede, boš postal prepričan, da so njegove obljube resnične. Vera pride, ko dobiš razodetje resnice.

»Če me boste radi poslušali, boste uživali dobrine dežele.«

Izaija 1,19

Izvirna hebrejska beseda za »biti poslušen« v tem verzu se lahko prevede tudi kot »poslušno srce«. Imeti poslušno srce je ključ do tega, da postaneš enih misli. Ampak ni dovolj le poslušati; imeti moraš tudi željo, da uresničiš stvari, ki ti jih pokaže Bog. Najboljši način, da prideš k Bogu, je, da rečeš: »Oče, ti imaš modrost, ki jo potrebujem. Razodeni mi svojo modrost in mi pomagaj, da jo uporabim.« Če prideš k Bogu, namesto da čakaš, da nekaj naredi, pokažeš pripravljenost, da uporabiš, kar ti pove. Če boš dejaven in pripravljen narediti, kar ti reče, boš prejel modrost glede ozdravljenja.

Nikoli mi ni bila všeč beseda »poslušen«. Vedno sem se počutil kot vojak, ki pravi: »Razumem, poveljnik!« Imamo odnos z Bogom; nismo njegovi sužnji, smo njegovi sinovi in hčere. A če ne sledimo njegovim navodilom, bomo zamudili, kar nam daje.

»Jezus je odgovoril in mu rekel: »Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem. Kdor me ne ljubi, se ne drži mojih besed; in beseda, ki jo slišite, ni moja, ampak od Očeta, ki me je poslal.«

Janez 14,23–24

Nekateri ljudje morda mislijo, da je njihova poslušnost dokaz, da ljubijo Boga, a to ne deluje tako. Njegove zapovedi izpolnjujemo iz ljubezni, ki jo imamo do Njega, ne pa da bi mu hoteli dokazati svojo ljubezen. Naša ljubezen je odgovor na ljubezen, ki nam jo je On izkazal.

»Mi ljubimo, ker nas je On prvi vzljubil.«

1 Janez 4,19

»The Passion« prevod (TPT) pokaže, da nas pravzaprav njegova ljubezen okrepi, da naredimo to, kar nas je prosil.

»Jezus je odgovoril: »Ljubiti me ti daje moč, da izpolniš mojo besedo. In moj Oče te bo ljubil tako globoko, da bova prišla k tebi in prebivala pri tebi. Toda tisti, ki me ne ljubijo, ne bodo izpolnjevali mojih besed. Oče me ni poslal, da govorim svoje razodetje, ampak besede mojega Očeta.«

Janez 14,23–24

Ko veš, da te Bog ljubi, je enostavno narediti to, kar ti reče. Če se osredotočiš na svojo sposobnost, da ubogaš, boš razočaran. Nikoli ne moreš biti dovolj dober, da bi zaslužil Božjo ljubezen. Hudič bo začel v tvojo glavo sejati misli, da je bolezen tvoja krivda. Poskušal te bo prepričati, da moraš narediti več, da bi si pridobil ozdravljenje. Bog nikoli ne zadržuje ozdravljenja zaradi našega pomanjkanja poslušnosti. Ozdravljenje ne temelji na naših dejanjih, temveč na Njegovih. Mi ne ravnamo dobro, da bi prejeli ozdravljenje; dobre stvari delamo, ker smo že ozdravljeni.

Odpravi osnovni vzrok

Pomembno je vedeti, da vere ne moremo ločiti od vodstva Svetega Duha. Vse, kar verjamemo in počnemo, izhaja iz našega odnosa z Bogom. On pozna vsako področje našega življenja. Zmožen nas je voditi skozi življenje in nas usmerjati v pravo smer. On pozna najpomembnejša področja, s katerimi se moramo ukvarjati najprej. Morda se boste morali soočiti z osnovnim vzrokom svoje bolezni, preden lahko prejmete ozdravljenje. Bog ve, kako priti do osnovnih težav, da bi lahko prejeli in obdržali svoje ozdravljenje. Poglejmo si moškega, ki ga je Jezus ozdravil.

»Nekega dne je učil, zraven pa so sedeli farizeji in učitelji postave, ki so prišli iz vseh galilejskih in judejskih vasi ter iz Jeruzalema. In Gospodova moč je bila, da je ozdravljaj. Prav tedaj so možje prinesli na postelji človeka, ki je bil hrom. Skušali so ga prinesiti noter in položiti predenj. Ker pa zaradi množice niso našli poti, kjer bi ga nesli noter, so se z njim povzpeli na streho in ga skoz opeko spustili s posteljo vred ravno pred Jezusa. Ko je videl njihovo vero, je rekel: »Človek, odpuščeni so ti tvoji grehi!« Pismouki in farizeji pa so začeli premišljevati in govoriti: »Kdo je ta, ki govori bogokletja? Kdo more odpuščati grehe razen Boga samega?« Jezus pa je spoznal njihove misli in jim je odgovoril: »Kaj premišlujete v svojih srcih? Kaj je laže: reči: ›Odpuščeni so ti grehi‹ ali reči: ›Vstani in hodi?‹ Ampak da boste vedeli, da ima Sin človekov oblast na zemlji odpuščati grehe,« je dejal hromemu, »ti pravim: Vstani, vzemi svojo posteljo in pojdi domov!« In takoj je vpričo njih vstal, vzel to, na čemer je ležal, šel domov in slavil Boga.«

Luka 5,17–25

Bilo je očitno, da je ta človek potreboval ozdravljenje. Jezus ni potreboval znamenja z neba, da bi videl, da ta človek ne more hoditi. Toda

potreboval je Božjo besedo glede osnovnega vzroka. Očitno ta človek ni verjel, da mu je bilo odpuščeno. To je pomenilo, da je čutil, da je njegova ohromelost kazen za njegove grehe. Namesto da bi preprosto ozdravil človeka in ga poslal na pot, je Jezus spremenil njegovo življenje. Sposobnost hoje je bil čudež; To, da mu je Bog odpustil grehe, pa je bil še večji blagoslov..

Da bi bil ta človek ozdravljen, je Jezus moral najprej obračunati s človekovo globljo težavo. Dokler hromi ni vedel, da mu je bilo odpuščeno, mu je bilo težko sprejeti ozdravljenje. Zato moramo biti vodeni po Svetem Duhu. Če prosimo za ozdravljenje in nam On reče, naj nekomu odpustimo, moramo to najprej storiti, da bomo lahko prejeli svoje ozdravljenje. Zamuda pri manifestaciji ozdravljenja ni Božji načrt. On želi, da ste ozdravljeni danes, vendar to včasih pomeni, da morate najprej opraviti z osnovnim vzrokom, da bi bil lahko celoten sistem zdrav.»

In Jezus jim je odgovoril: »Imejte vero v Boga! Resnično, povem vam: Kdor bo rekel tej gori: ›Vzdigni se in se vrzi v morje‹ in ne bo dvomil v svojem srcu, temveč verjel, da se bo zgodilo, kar pravi, se mu bo zgodilo. Zato vam pravim: Za vse, kar molite in prosite, verjemite, da ste že prejeli, in se vam bo zgodilo. In kadar vstanete k molitvi, odpustite, če imate kaj proti komu, da vam tudi vaš Oče, ki je v nebesih, odpusti vaše prestopke.«

Marko 11,22–26

Vrstici 25 in 26 sta povezani z vrsticami 22–24.. Te vrstice so ene največjih besed o veri, ki jih boste našli, vendar ne smete pozabiti obravnavati srčnih težav. Če jih ignorirate, vaša vera ne bo delovala, kot bi morala. Bog ne želi, da umrete bolni, vendar vam umiranje zaradi bolezni ne bo preprečilo, da bi šli v nebesa. Če dopustite, da se neod-

puščanje zakorenini v vašem srcu, je to slabše kot bolezen; lahko vas loči od Božje ljubezni in vas privede do tega, da se obrnete stran od Njega in ne pridete v nebesa.

Vaše fizično stanje je pogosto odraz vašega notranjega človeka. Zagrenjenost, jeza in obžalovanje so lahko osnovni vzroki bolezni. Bog ve, da mora biti vaš duh celovit, da bi vaše telo cvetelo, zato je pripravil pot, da se osvobodite tudi čustvenih ran.

»V resnici je nosil naše bolezni, naložil si je naše bolečine, mi pa smo ga imeli za zadetega, udarjenega od Boga in ponižanega. On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov, strt zaradi naših krivd.«

Izaija 53,4–5

Jezus je nosil vsa naša bremena, in če se bomo naučili, kako se odreči vseh stvari, ki so nam povzročile bolečino, brazgotine, žalost, obžalovanje, sram in jezo, bomo lahko prejeli ozdravljenje. Ta bremena, ki jih nosimo, je Jezus vzel nase, zato nam jih ni potrebno nositi, ker so lahko bremena ogromna, daleč nad našimi sposobnostmi, da jih nosimo. Bog ni nameraval, da bi bili obremenjeni z žalostjo in trpljenjem. Jezus želi, da mu jih predamo in prevzamemo Njegovo breme, ker Njegovo breme je lahko in prijetno.

Bog nas je ustvaril, da smo odvisni od Njega. Njegova stvaritev smo in On ni nameraval, da bi sami iskali svojo pot ali ugotavljati, kako naj se poboljšamo. Jezus je trpel in umrl za vse naše slabosti, bolezni in rane. On je prevzel naše mesto. Želi, da pridemo k Njemu po pomoč. On je veliko večji, kot bomo kadarkoli mi. »Vso svojo skrb vrzite nanj, saj On skrbi za vas.« (1 Peter 5,7).

Načini, kako prejeti ozdravljenje

Duhovni darovi

Obstaja več načinov kako prejeti ozdravljenje. Darovi Duha, omenjeni v 1. pismu Korinčanom 12, vključujejo besedo spoznanja, delovanje čudežev in dar ozdravljenja. Mnogi ljudje so bili ozdravljeni prek teh darov. Vsi ti darovi so razdeljeni po volji Svetega Duha in pogosto prikazujejo, kaj je na voljo vsakomur, ki veruje.

Ne živimo svojega vsakdana v odvisnosti od darov Svetega Duha. Svetega Duha imamo v sebi. Vse, kar moramo storiti, je delovati v skladu z Božjo besedo, po Njegovem vodstvu in sprejeti Njegove obljube. Ozdravljenje nam že pripada, zato nam ni treba čakati na posebno manifestacijo, da bi prejeli ozdravljenje. Neverniki in kristjani, ki ne poznajo Božjih obljub, so tisti, ki najpogosteje prejmejo ozdravljenje prek darov Duha. Ne vedo, da jih je Bog že ozdravil. Bog pokaže svojo moč skozi te darove, da ljudje lahko vidijo, kaj je na voljo vsakomur, ki veruje.

Najboljši način za prejemanje ozdravljenja je poslušati Boga, verjeti Njegovi besedi in delovati v skladu z njo. To je metoda, ki jo lahko uporabi vsak vernik. Ne zahteva, da poiščete nekoga, ki bi molil za vas, niti vam ni treba čakati; preprosto se obrnite k Bogu v svojem srcu in prejmite ozdravljenje.

Polaganje rok

Najpogostejši način prejemanja ozdravljenja je prenos maziljenja z dotikom. Polaganje rok in molitveni robčki so primeri, kako se lahko maziljenje prenese z ene osebe na drugo.

»Ko je sonce zahajalo, so vsi, ki so imeli bolnike z različnimi boleznimi, te privedli k njemu. Na vsakega izmed njih je polagal roke in jih ozdravljajl.«

Luka 4,40

»Položil je nanjo roke in takoj se je vzravnala in slavila Boga.«

Luka 13,13

»Publijev oče je prav tedaj ležal bolan, mučili sta ga vročica in griža. Pavel je prišel k njemu in molil, položil nanj roke in ga ozdravil.«

Apostolska dela 28,8

»Bog je po Pavlovih rokah delal nenavadne čudeže, tako da so ljudje prinašali bolnikom robce ali rute, ki so se dotaknile Pavlovega telesa, in bolniki so izginjale in zli duhovi so jih zapuščali.«

Apostolska dela 19,11–12

Maziljenje prihaja od Svetega Duha, ki je v nas. Ko pride do stika z drugo osebo, pride do dejanskega prenosa ozdravitvene moči. Ta prehaja iz Božjega služabnika k tistemu, ki se ga dotakne. Božja moč vstopi vanj in ta začne izganjati bolezen ter obnavljati telo. Božji služabnik mora biti prepričan, da bo Božja moč tekla skozenj. Prejemnik mora imeti vero, da maziljenje vstopa vanj in bo le-to spremenilo njegove okoliščine.

»V njej je bila tudi žena, ki je že dvanajst let krvavela. Veliko je pretrpela od mnogih zdravnikov in porabila vse svoje premoženje, pa ji ni nič pomagalo, ampak je bilo z njo celo slabše. Slišala je za Jezusa. Med množico se mu je približala od zadaj in se dotaknila njegove obleke. Rekla je namreč: »Tudi če se dotaknem le njegove obleke, bom rešena (bom ozdravela).« In v hipu se ji je ustavila

kri in v telesu je začutila, da je ozdravljena nadloge. Jezus je v sebi zaznal, da je šla moč iz njega. Takoj se je obrnil v množici in rekel: »Kdo se je dotaknil moje obleke?« Njegovi učenci so mu govorili: »Saj vidiš, kako množica pritiska nate, pa praviš: »Kdo se me je dotaknil?« Oziral se je okrog, da bi videl tisto, ki je to storila. Ker je žena vedela, kaj se je z njo zgodilo, je vsa preplašena trepetaje pristopila, se vrgla predenj in mu povedala vso resnico. On pa ji je rekel: »Hči, tvoja vera te je rešila. Pojdi v miru in bodi ozdravljena svoje nadloge!«

Marko 5,25–34

Ta ženska je verjela, še preden je stopila v stik z Jezusom. Rekla si je: »Če se dotaknem Njegovih oblačil, bom ozdravljena.« Verjela je, da ima On moč, da jo ozdravi, in ko se bo dotaknila Njegovih oblačil, bo ta moč prešla vanjo. Vendar se ni osredotočala na moč; gledala je na Jezusa.

Prenos maziljenja je le eden od načinov, kako prejeti stvari od Jezusa. Odgovor ni v dejanju dotika; odgovor je namreč v povezavi z Jezusom. Ko nekdo moli za vas, ne glejte, ali se vaše telo spreminja, temveč se osredotočite na Jezusa. Jezus nas ozdravlja, ne naša dejanja. Delujemo v skladu z vero, ker imamo vero vanj.

Maziljenje z oljem

»Če je kdo med vami bolan, naj pokliče starešine Cerkve in naj nad njim molijo ter ga v Gospodovem imenu pomazilijo z oljem. In molitev vere bo rešila (ozdravila) bolnika in Gospod ga bo okrepil; če je storil grehe, mu bodo odpuščeni. Zato izpovedujte grehe drug drugemu in molite drug za drugega, da boste ozdravljeni. Veliko moč ima dejavna molitev pravičnega.«

Jakob 5,14–16

Jakob je zapisal, da naj vsak, ki je bolan, pokliče starešine cerkve in prosi, da ga mazilijo z oljem. To je še en način, kako se prejme ozdravljenje. Pomembno si je zapomniti, da to najbolje deluje, ko bolna oseba sama začne s to pobudo. Zelo skrbno je moliti za bolne, vendar to ne izkazuje bolnikove želje ali vere, ki je potrebna za ozdravljenje. Bolje je, če bolni sam pokliče starešine in jih prosi: »Molite zame, kajti ko boste molili, bom prejel ozdravljenje.«

Maziljenje z oljem ni tisto, kar ozdravi bolne; ozdravlja molitev vere. Maziljenje z oljem označuje poseben trenutek, ko je bilo maziljenje (Svete ga Duha) preneseno in je bil narejen korak za prejem ozdravljenja. To je bil trenutek, ko so vsi sprostili svojo vero, da bi lahko bolni ozdravel. Oznanjanje vere v Božjo ozdravljajočo moč je dejansko sprožilo ozdravljenje v posamezniku.

Lahko ozdravljate bolne

»Rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu! Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen. Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali demone, govorili nove jezike, z rokami dvigali kače, in če bodo kaj strupene izpili, jim ne bo škodovalo. Na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.«

Marko 16,15–18

Jezus je dejal, da lahko vsak, ki veruje, polaga roke na bolne in vidi, kako so bolni ozdraveli. Ni vam potrebno biti dolgo časa odrešen, diplomirati teologije ali pa biti starešina v svoji cerkvi; če verujete, lahko molite za bolne. Prav tako je rekel, da lahko izganjamo demone, tako kot je to počel On.

»Ko je sonce zahajalo, so vsi, ki so imeli bolnike z različnimi boleznimi, te privedli k njemu. Na vsakega izmed njih je polagal roke in jih ozdravljal. Iz mnogih so odhajali tudi demoni, vpili in govorili: »Ti si Božji Sin.« On pa jim je zapovedoval in ni pustil, da bi govorili, ker so vedeli, da je on Mesija.«

Luka 4,40–41

»Veste o Jezusu iz Nazareta, ki ga je Bog mazilil s Svetim Duhom in z močjo; hodil je iz kraja v kraj ter delal dobra dela in ozdravljal vse, ki so bili pod hudičevo oblastjo, zakaj Bog je bil z njim.«

Apostolska dela 10,38

Satan je vir bolezni. Bolezni so prišle, ko je greh vstopil v svet. Pred grehom je bilo popolno zdravje. Jezus je izganjal demone iz ljudi in bili so ozdravljeni. Demoni ne povzročijo vsake bolezni, prav tako pa vsak bolan človek ni obseden ali demoniziran. Hudič zatira ljudi s slabostmi in boleznimi. Jezus nam je dal oblast nad hudičem in vsem, kar on povzroča. Zato bodo ljudje ozdravljeni, ko hudiču zapovemo, naj odide.

Jezus nam je dal oblast

Ključ za izganjanje demonov je vedeti, da imate oblast v imenu Jezusa. V Evangeliju po Marku 16,17 Jezus pravi: »... v mojem imenu bodo izganjali demone ...« Jezus nam je dal oblast nad vsemi hudičevimi deli, ko uporabimo Njegovo ime. Avtoriteta ni moč. Avtoriteta je dovoljenje za uporabo moči nekoga drugega. Moč prihaja od Boga in do te moči dostopamo z uporabo Jezusovega imena. Vsakič, ko govorimo v njegovem imenu, On stoji za tem, kar rečemo, in poskrbi, da se to zgodi. Dal nam je avtoriteto, ker želi, da jo uporabimo, in Jezus nas je naučil, kako uporabljati avtoriteto nad boleznijo.

»Tedaj je prišel eden od predstojnikov shodnice, Jaír po imenu. Ko ga je zagledal, je padel k njegovim nogam in ga zelo prosil, rekoč: »Z mojo hčerko je zelo hudo. Pridi in položi roke nanjo, da ozdravi in ostane pri življenju!«

»Deklico je prijel za roko in ji rekel: »Talíta kum,« kar v prevodu pomeni: »Deklica, rečem ti, vstani!« Deklica je takoj vstala in hodila; imela je namreč dvanajst let. Od začudenja so bili vsi iz sebe.«

Marko 5,22–23, 41–42

Deklica je bila ozdravljena, ko je Jezus spregovoril. Govoril je z avtoriteto in pričakoval, da se bo vrnila v življenje.

»Tedaj so mu privedli gluhega, ki je tudi težko govoril, in ga prosili, da bi položil roko nanj. Vzel ga je k sebi, stran od množice, mu položil prste v ušesa, pljunil in se dotaknil njegovega jezika. Ozrl se je proti nebu, zavzdihnil in mu rekel: »Efatá!« to je »Odpri se!« In takoj so se mu odprla ušesa, razvezala se je vez njegovega jezika in je pravilno govoril.«

Marko 7,32–35

Morda mislite, da je bil ta človek ozdravljen, ko se je Jezus dotaknil njegovega ušesa in jezika, vendar je bil v resnici ozdravljen, ko mu je Jezus rekel: »Odpri se.« Mož je bil gluha, zato se je Jezus dotaknil njegovega ušesa in jezika, da bi mu pokazal, kaj bo naredil. Pravo ozdravljenje je prišlo, ko je Jezus uporabil svojo oblast.»

Vstal je, odšel iz shodnice in stopil v Simonovo hišo. Simonova tašča je imela hudo vročico in prosili so ga zanjo. In sklonil se je nadnjo, zapovedal vročici in jo je pustila. Takoj je vstala in jim stregla.»

Luka 4,38–39

Ko je Jezus služil Simonovi tašči, se ni obrnil nanjo, ampak je zapretil vročici. Govoril je neposredno bolezni in ta je izginila. Ko uporabljate podeljeno oblast, ne govorite Bogu ali osebi, ampak neposredno bolezni. Bog se je že spopadel s hudičem in Jezus je že kupil osvoboditev od zatiranja za vsakega izmed nas, zato ni treba o tem govoriti Bogu. Če vidimo, da je nekdo bolan, moramo uporabiti svojo oblast, zapreti bolezni in ji ukazati, naj odide. Jezus je dejal, da uporaba avtoritete izkazuje veliko vero.

»Ko je prišel v Kafarnáum, je stopil k njemu stotnik in ga prosil ter govoril: »Gospod, moj služabnik leži doma hrom in hudo trpi.« Jezus mu je rekel: »Pridem in ga ozdravim.« Stotnik pa mu je odgovoril: »Gospod, nisem vreden, da prideš pod mojo streho, ampak samo reci besedo in moj služabnik bo ozdravljen. Kajti tudi sam sem pod oblastjo in imam vojake pod seboj ter rečem temu: ›Pojdi in gre; in drugemu: ›Pridi in pride; in svojemu služabniku: ›Stôri to in stori.« Ko je Jezus to slišal, se je začudil in rekel svojim spremljevalcem: »Resnično, povem vam: Pri nikomer v Izraelu nisem našel tolikšne vere!«

Matej 8,5–10

Stotnik je pokazal vero, ker je razumel avtoriteto. Ko vam je dana avtoriteta, se pričakuje, da jo uporabite. Zaupati morate, da vas bo tisti, ki vam je dal avtoriteto, podprl, ko jo boste uporabili.

»Glejte, dal sem vam oblast stopati na kače in škorpionje ter na vsakršno sovražnikovo moč. In nič vam ne bo škodovalo.«

Luka 10,19

Jezus nam je dal oblast nad vsemi deli hudiča, zato nas nič ne bo prizadelo. Če verjamemo vanj in zaupamo Njegovi besedi, lahko zapremo hudiču in bo pobegnil. Jezus nam je dal oblast, da z zaupanjem ozdravljamo bolne.

Jezus mu je rekel: »Pridem in ga ozdravim.«

Matej 8,7

Jezus ni rekel: »Pridem moliti zanj.« Rekel je: »Ozdravil ga bom.« To je zaupanje v moč, ki pride z avtoriteto. Jezus je izpolnjeval Očetovo voljo. Ni čakal, da bi videl, ali je Oče pripravljen; vedel je, da je pripravljen ozdraviti. Jezus je aktivno izpolnjeval Božjo voljo, ker je vedel, da ima oblast nad boleznimi. Moramo uporabljati Jezusovo ime z avtoriteto. Ne sprašujte Boga, ali želi, da je ta oseba zdrava; uporabite svojo podeljeno oblast in jih ozdravite.

Bog mi je rekel: »Nehaj moliti za bolne in začni jih ozdravljati.« Moliti za bolne pomeni blagosloviti jih in upati, da se kaj zgodi; ozdravljati bolne pomeni ozdraviti jih. Zdaj vsakič, ko služim bolni osebi, govorim z avtoriteto. Ukazujem bolezni, naj odide, življenju, naj pride, in telesu naročam, naj bo ozdravljeno.

Namesto da bi bolnega vprašali: »Za kaj potrebujete molitev?« ugotovite, v kaj verujejo. Vprašajte: »Kaj pričakujete, da se bo zgodilo, ko bomo molili?« To jih odvrta od problema in jih usmerja k rešitvi. Vera pričakuje, da se bo nekaj zgodilo. S tem ko razmišljajo o ozdravljenju, jih spravite v pričakovanje. Namesto da bi nenehno razmišljali o svojih težavah, zdaj govorijo o ozdravljenju.

Ostati ozdravljen

Kenneth Hagin je služil na tisoče ljudem v obdobju sedemdesetih let. Ko je govoril z ljudmi, ki so bili ozdravljeni, jim je svetoval, naj pazijo na »protinapad«. V vojni, ko sovražnika potisnete nazaj, morate paziti, da ne počaka nekaj časa in nato ponovno napade. Hudič je izgubil bitko, ko ste prejeli svoje ozdravljenje. Čakal bo, da boste v trenutku šibkosti, in vam nato ponovno vrnil simptome. Prav tako vam bo šepetal v glavo: »Vidiš, nisi ozdravljen,« vendar – to je laž!

Hudič vas želi zatreti in vas držati v zatiranju. Lagal vam bo o tem, da ste prejeli ozdravljenje. Govoril vam bo stvari, kot so: »To je bila prevara. Nikoli nisi bil ozdravljen. Ne zaslužiš si tega. Še vedno si bolan.« Vse to so laži. Poskuša vas prepričati, da se odrečete svoji veri in verjamete, da ste še vedno bolni.»

Podvrzite se torej Bogu, hudiču pa se uprite in bo od vas pobegnil.«

Jakob 4,7

Vrnite se k resnicam, ki so vas ozdravile. Izrecite z usti: »Ozdravljen sem po Jezusu!« Ne dovolite, da vam po glavi krožijo hudičeve misli in skrbi. Najboljši način, da ostanete svobodni, je, da se temu uprete takoj in odločno. Ne čakajte, da se misli ukoreninijo. Soočite se z njimi z avtoriteto, takoj ko pridejo.

Bolečine v hrbtu sem bil ozdravljen februarja 1992. Mesec dni kasneje sem delal na dvorišču in začel me je boleti hrbet. Bilo je naporno delo, ki bi vsakomur povzročilo nelagodje. Vstal sem in rekel: »Hudič! Ozdravljen sem bil pred enim mesecem in ne dovolim, da mi vrneš to bolečino nazaj!« Takoj je vsa bolečina izginila.

»... in prosim: uredite, da ne bom osebno navzoč prisiljen pokazati neustrašnost v zaupanju, s katerim mislim drzno nastopiti proti nekaterim, ki menijo, da živimo po mesu. Res živimo v mesu, a se ne bojujemo v skladu z mesom. Orožje našega bojevanja ni meseno, ampak ima v Bogu moč, da podira trdnjave. Podiramo razmisleke in vsakršno visokost, ki se dviga proti spoznanju Boga, in vsako misel podvržemo poslušnosti Kristusu.«

2 Korinčanom 10,2–5

Ostajamo ozdravljeni tako, da se upremo hudiču in vsem mislim, ki jih vsadi v naš um.

»Božja beseda je namreč živa in dejavna, ostrejša kakor vsak dvo-rezen meč in zareže do ločitve duše in duha, sklepov in mozga ter presoja vzgibe in misli srca.«

Hebrejcem 4,12

Beseda iz Svetega pisma nam pomaga določiti, kaj je res in kaj je laž. Sveti Duh vas bo naučil, kako prepoznati razliko. Preživite čas v Božji besedi, medtem ko ste zdravi, in še posebej, če ste bolni. Osredotočite se na odlomke, ki govorijo o ozdravljenju. Naj vam v srcu rodijo vero. Obrnite svoje srce k Jezusu, pričakujte njegovo pomoč in sprejmite svoje ozdravljenje.

Kako moliti

Če ste pripravljeni sprejeti svoje ozdravljenje, izrecite to na glas:

Jezus, hvala, ker si nase vzel vse bolezni in bolečine. Sprejemam ozdravljenje zdaj. Tvoje življenje teče skozi mene.

Hudič, v Jezusovem imenu ti ukazujem, da odideš! Ne moreš me več zatirati! Po Jezusovih ranah sem ozdravljen! Bolezen in bolečina, ukazujem vama, da odideta zdaj v Jezusovem imenu!

Telo (ali pa govorite neposredno tistemu delu telesa, ki je bolan – hrbet, koleno, srce ...), bodi zdravo!

Bodi obnovljeno!

Jaz sem ozdravljen!

Jaz sem zdrav!

O avtorju

Dan in Veronica Bean sta začela služiti leta 1995 v svoji lokalni cerkvi. Poučevala sta na cerkveni biblijski šoli in bila petnajst let sovoditelja tedenskega radijskega programa. Leta 2005 sta ustanovila cerkev v Wesley Chapel na Floridi. Štiri leta pozneje sta cerkev zaprla in se začela pripravljati na misijonarsko delo. Njuna evropska služba se je začela leta 2013 v Istanbulu v Turčiji. Naslednje leto sta začela delovati v Sloveniji in državah nekdanje Jugoslavije.

Beloved International je bil ustanovljen januarja 2015 in od takrat se je služba močno razširila. Trenutno služita v več kot petdesetih cerkvah v dvanajstih državah v jugovzhodni Evropi.

Božje ozdravljenje je bilo vedno pomemben del njune službe. Bog ju je ozdravil že v zelo mladih letih. Odraščala sta v pobožnih družinah, kjer so ju učili zaupati Jezusu kot svojemu zdravniku. Zdaj njuna služba vključuje poučevanje in pridiganje o Božji volji, da bi bili vsi ozdravljeni. Njun cilj je vzgojiti vojsko vernikov, ki vedo, kako uporabljati svojo avtoriteto nad boleznijo.

Jezus je prišel, da bi dal življenje!

Rad bi ti pokazal, kako si lahko danes ozdravljen.

Prva ovira pri prejemanju ozdravljenja je,
če verjameš, da obstaja ovira.

Toda Jezus je nosil vse naše bolečine in bolezni,
da ti ni treba biti bolan.

Vse, kar ti preprečuje, da bi prejel ozdravljenje,
je odpravila kri, ki jo je Jezus Kristus prelil za nas.

Nič ti ne more preprečiti,
da bi ozdravel in živel življenje z obilo zdravja.

Knjiga "Samo ozdravljen želim biti" obravnava
najpogostejše ovire, ki ljudem preprečujejo ozdravljenje.

Če lahko odstranite te ovire, ne bo več razloga,
da se ne bi mogli že danes osvoboditi vseh bolečin in bolezni!

www.BelovedInternational.us

Dan Bean